

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Hymnorum Christiformium liber vnus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](#)

IN LIBRVM HYMNORVM PIORVM.

Præfatio.

Coloss. 3.

Iacob. 5.

Hymnorum ac spiritualium cantionum etiam in Christi Ecclesia vsum celebrem ac retulisse suisse. (vi alia prætermittamus) vel inde satu liquet, quod eloquentissimus ille Philo Iudæus (quem ad colloquium Principis Apostolorum Petri, Romæ Divinum verbum concionans fama est peruenisse) libro illo, qui de Vita contemplatrice inscribitur, affrat eiū seculatores quos hæc virtus appellat, quos certum est Christianos suisse, apud Alexandriam, non solum contemplationi vacasse, sed nonos etiam hymnos, carmina & laudes in Deum omni genere graviorum numerorum, atq; rhythmorum compoisse. Quod postmodum ita constat tototterum orbe ab Christi fidelibus receptum, ut usque in hunc diem in sacris editibus hymni Deo consoni vocibus promantur. Ex qua re vel id vnum perspicue potest intelligi, magnam in eiusmodi pietatis officio messe utilitatem. Testatur hoc Apostolus ipse, qui etiam ad primatum decantados hymnos Christi fideles adhortans, ita scribit: Verbum Christi habiter in vobis abundantanter in omni sapientia, docentes & commonentes vosmetipso psalmis, hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Inde factum est, ut viri sanctissimi ac eruditissimi, alijs post alios dulces ac tinnulos consercent hymnos, quibus psallentium animi in Deum suauius inflamentur. Quos initiatus noster Lansbergius, multos etiam ipse hymnos composuit, cum primis pios, ac eruditos, quibus torpentes animi si in silentio suauiter attenta & rucunda cordu modulatione decantentur, possint haud vulgariter incitari ad amorem Christi. Vbi aliquid manibus operandum est, ne animus nimium sece in externas actiones effundat, utilissimum est piam aliquam eius generis cantionem mente depromere vel etiam ore, si cuius sic magis libeat. Deinde etiam cum inordinatus moror vexat hominem, pellendus essent certe mutuandus hymni & canicu spiritualibus, accederet eo autoritate Iacobi Apostoli, ita dicentis: Tristatur aliquis in vobis, orer & quo animo aut psallat. Nam vero qui necedum possunt penitus contemplatione libere sursum ferri, in eiusmodi hymnis per rhythmos digestu, quales sere sunt Lansbergij nostri, id habent commodum ut sub paucis verbis magna ipsis proposita materia meditandi, scilicet possint animu ab enagationibus collubri, sece occupare fortius in Deo, eidemque felicitate unire in interiori homini, si brevitatem verborum in piam meditationem, vel mentis ad Deum aspirationem extenderi, & mente excedant in Deum. Quia nos propterea commemorata volumus, ut lector maiori studio excipiat. Hymnos Lansbergianos non enim tenevere vir illi his consciendu nauazit operam, sed propria doctus experientia, quantum eorum profectus vobis, scripsit eos in rem suam & piorum omnium. Nec est quod quisquam in eis causetur non esse carmineum leges exactè obseruatas: satis fuit viro optimo & pessimo iuuare pietatem. Certe etiam in plenisq; hymnis ecclesiasticis negligunt esse syllabarum quantitatem apertissimum est, ut hic non commemore plerosq; doctissimos viros hac in parte suisse negligentiores. Nihil hoc admodum refert, modo verborum sensus pius sit. Denique paucis hoc adiciendum puto: studiosos bonarum artium, & quotquot studijs intenti sunt, Christo rem gratissimam & sibi consultissimam facturos, si subinde remissa acri in studia animi intentione, atque in hymnum secum dulciter concinant: quemadmodum de illo eruditissimo ac nobilissimo viro Ioanne Pico Mirandulano literis annotatum est.

Hoc enim decet maximè Christianum, scepè animum renovare ad Deum, & in illum omnia sua dirigere. Vale optime
Lector.

D. IO.

D. IOAN. IVSTI, LANSPERGII,
Carthusiani, de supersanctissima Trini-
tate, de vita, passione, glorificatione Domini nostri Iesu Christi, de
beatissimæ virginis Mariæ Deiparæ, aliorumque quorundam San-
ctorum laude, veneratione ac inuocatione, Hymnorum
Christiformium, liber unus.

Ad supersanctissimam Trinitatem piissimum iuxta ac deuotissimum Hymnus I.

INgenite ô genitor,
Totius orbis conditor,
AEqualem tibi proprium
Qui genuisti filium.
Per quem cum sancto Flamine
Cuncta creasti Domine,
Quæ manent visibilia
Atque inuisibilia.
Exaudi quæso gemittus
Quos profert gemens spiritus,
Ex alto cordis varia
Trahens fundo suspiria:
Si forte velis parcere
Delictorum ignorare
Sum quippe pœnis deditus,
Iamque pauesco territus.
Habero indulgentiam,
Dans delictorum veniam.
O summe Patris uinc
Christe de ccelis respice.
Carnem tuam de virgine
Protoplasti pro crimen
Qui es dignatus sumere,
Nosque pius redimere.
Me noli derelinquere,
Nec differas succurrere:
Ad ouile idoneum
Reduc precor erroneum.
Chirographum propitius
Peccati delens circus.
O Spiritus Paraclete
O rerrum Soother inclite,
Qui ab utroque pariter
Procedis mirabiliter
Epectore caliginem

Depellas & rubiginem:
Corrobora vas fistile,
Quod tibi est possibile,
Et munda cor à crimine,
Diuino replens lumine.
O Trinitas laudabilis.
Et uincas mirabilis,
Quæ Deus es omnipotens,
Vnus, idemque permanens.
De pœnis me eripias,
Et me benigne corregas.
In facto sum culpabilis,
Sed esto nunc placabilis,
Flagellas temporaverter,
Quos recipis perenniter.
Flagellis carnem contere,
Sed ut sit tolerabile.
Et quod deliqui defleam,
Ne infuturo peream:
Et mitis sim ad verbera,
Meque transfer ad æthera
Sit tibi laus & gloria
O Trinitas sanctissima,
Seruos tuos sanctifica
Per sempiterna secula, Amen.
*Supplex Hymnus ad supersanctissimam Tri-
nitatem, hominem in Deum transformans.*

Hymnus II.

Hic adorabis unum Deum in Essentia.
Ens summum, Deus optimus
Creata linquens propter te,
In te mea origine,
Me cupio amittere.
O Essentia amabilis,

fff

Felix

Felix incommutabilis,
Aeterna, amicabilis,
Gloriosa, laudabilis,
Pater, Natus cum Flamme,
Tu Ens omnis Essentia;
Vita omnis substantia;
Lux cunctos donans lumine.

O Deus æternaliter,
In te vix nobiliter:
Quem creans temporaliter,
Vnisti tecum dalciter.

O vitæ meæ animæ
Mibi semper præsens intime:
Sine quo malum vincere
Nequeo, nec bonum agere.
Da quæ displicant fugiam,
Quæ tibi placent faciam:
In te constanter permanens.
Tibi viuens & moriens.

Adorabit SS. Trinitatem.

O Pater potentissime,
Tu memoriam posside:
Confortans vires tribue,
Vt nil cogitem præter te.
O Fili sapientissime,
Tu intellectum instrue,
Lustrando tuo lumine
Vt nil sapiam præter te.
O Spiritus dulcissime
Tu voluntatem perfue
Vi charitatis igne,
Vt nil cupiam præter te.
Trinitas Deus vnic,
Vnitum tibi protege
Ne te offendam tribue,
Te diligam purissime.
Vt conformeris Christo in spiritu, anima, & corpore.

Per tuum ardentem Spiritum,
O IESV fac me feruidum,
Ornatum, vt tu libere,
In me possis quiescere.
Per tuam tristem animam
Fac meam sanctam, mortuam
Ornatam donis intime

Vt possis eam regere:
Per tuum corpus liuidem,
Da corpus castum, sobrium
Aptum virtutum specie,
Vt possis id incolere.
Tu ipse per me luceas
Hostes meos absterreas
Templum tuum custodias
a Vt pacem in me habeas

Pro spirituali communione.

IESV præfens in anima
Te ipsum in Eucharistia
In me quæso suscipias
Amore quo hanc dederas.

Pro veniam peccatorum.

Dam mihi intelligere,
Defectus meos prodere,
Amoro deplangere
Perfectè corrigere.

Tu passionis granitas,
Charitatis imminitas,
Mea delectant crimina
Multanimis & grauia:
Per tuam vitam supplex

Meas heu negligentias
Tuis fac me virtutibus

Placentem Patris oculis.

Sim lugens, tacens, sobrius
Discretus, castus, mortuus:
Patiens, pauper, humili,
Benignus, mitis, stabilis.

En voluntatem offero
Metorum tibi consecro,
Cœlum terramq; desero,
E: me iu te projicio.

Metorum in te rapias,
Tam libere possideas,
Vt ante zuum poteras
Tucuncta per me facias.

Amore tui langueat
Mens mea, semper ardeat,
IESV te solum fitiat,
Et extra tenil sentiat.

Ad aliena stupida,
Inte recurrat ebria:

In te

Inte dulcis obdormiat,
Absorpta in te gaudeat.
Ardens amore moriar,
In tuis plagiis vniar,
Purgatus tuo sanguine
Resignatus humiliime, Amen.

De Christo Iesu & eiusdem vita &
Passione.

De Passione Domini Iesu, sub nota, Veni Cre-
ator spiritus, concinendus hymnus al-
phaeticus pessimus.

Hymnus III.

A Mator ardentiſime,
Redemptor benigniſime,
Tua nos ſaluet charitas,
Quos noſtra damaſt prauitas.
Benigne Iefu respice
Redemptos tuo ſanguine,
Et miſererere miſeris,
Cunctis nos ſolue debitis.
Caſta natus ex virgine
AEſtu languens & frigore,
Tu noſtra fers incommoda,
Famem, probra, conuitia.
Diſcipulorum abluis,
Tuorum pedes; reficiſ,
In cibum dum te tribuis,
Verbo dulci quos inſtruis.
Egressus cum diſcipulis,
Triflī orabas lachrymis,
Te conforato cœlitus,
Sudor manat ſanguineus.
Ferox hoſtis & impius
Dum furit, pergis obuius,
Graſſatur in te verberans,
Captum ligans & lanians.
Gementes tui fugiunt,
In agnum lupi ſeuunt,
Te conſpuunt, eſidunt, velant,
Tundunt, illudunt, exprobrant,
Hinc Præſidi dum firſteris,
Accoſant dum non loqueris,
Fantem ſubſannant, arguunt,

Damnant, blaſphemant diſtrahunt,
In alba vête iudeſis,
Pilato dum reduceris,
Crucifigariſ, fit clamor,
Latrone qui ſis nequior,
Caro cutiſq; tenera
Crebris plagiis fit lacera,
Dum flagellatns nimio
Cruore mades roſeo,
Liuore corpus tumuit,
Plagiis conciſum ſqualuit,
At caput rufus fauiant
Dum spinis illud lacerant.
Mitius vt agnus pateris,
Taces dum malediceris,
Illiſus dum conſpueris,
Dum ſalutatus cæderis.
Nulla tibi compaſſio
In poenis fit exhibitiō
Crucifigendum clamitant,
Quos poenæ nullæ ſatiant.
Obediens ad victimam,
Crucemq; ferens propriam,
Daminatus pro me duceris,
Et ſceleratis iungeris.
Præmit te crux, veſtigia
Rubet cruenta vulnera;
Mater afflictum reſpicit,
Cor vtriūſq; deficit.
Quid Iefu bone referam?
Amori quid retribuam?
Corpus nudatus liuidum,
Fit nouus dolor vulneram.
Rex regum dum illuderis,
Extensus crucifigeris,
Inter latrones medius,
Orasq; pro tortoribus.
Salus reo promittitur,
Diſcipulo committitur
Mater, cruci dum aſtitit,
Eius cor dolor ſecuit.
Te clamas Parre, deſeri,
Dum ſitis, ſel dant impij,
Orando tradiſ ſpirituſ,
Transfigitur cor mortuum.
Viuuſ rediſ poſt triduum,

fff 2 Matriq;

Matri^g facis gaudium,
Triumphans cœlos repetis,
Hinc tuos ad te colligis,
~~Xps~~^r redemptor omnium,
A labe quæso criminum,
Tuo nos lava sanguine,
Consortes nos fac gloriæ.
Ymnus in ore personet,
Tibi mens nostra iubilat,
Amore tui langueat,
Te solnū quærens sitiat.
Zelum virtutis imprime:
Ne delinquamus tribue:
Tuo nos beneplacito
Conformes fac perpetuo, Amen.
Ante crucem Domini transiens, aut re-
niam sumens, dicit:

Iesu tu dira pateris,
Qui pro me crucifigeris:
Tu mea dele sclera
Extingue cuncta vitia
O mea salus vñica,
Tua me replie gratia:
Te mihi dulcis imprime,
Me totum solus ēsside, Amen.

De vita, Passione, glorificationeque
Domini nostri Iesu Christi, bea-
tissimæque virginis Mariae ma-
tris eius, sub nota, *Dies est letitiae*,
concinendus, spiritualis recrea-
tionis aut alterationis gratia, vt
diuus Paulus monet,

Hymnus. IV.

vita Domini Iesu, & beatissima virginis
Maria matris eius.

Patri sapientia,
Cuncta quæ creasti,
Ut saluares omnia
A culpa protoplasti,
Elegisti virginem,
Ab æterno nobilem,
De qua velles nasci.
Quam culpa ne tangeret,

Vitium nec pungeret,
Digne præseruasti.
Omnibus virtutibus
Plenam decorasti,
Summisq; spiritibus
Ipsum plus ornasti.
Sanctis de parentibus,
Castis & sterilibus
Pulchra procreatur:
Quæ & ab infantia
Omnium notitia,
Per te illustratur.
Salve o pulcherrima,
Deo dedicata,
Virgo integerrima,
In templum præsentata,
Mundum supergrediens,
Deum plenè diligens,
Semper placuisti,
Omnibus amabilis,
Mitis & affabilis,
Nunquam offendisti.
Castitatis lilyum
Prima deuouisti,
Sanctitatis speculum
Formamq; dedisti:
Ioseph tamen humili
Præelecto virginis
Virgo desponsaris:
Cum quo sine macula
Dulciter perpetua
Virgo conuersaris.
Per annorum millia
Patres clamauerunt
Pro misericordia,
Quam non acceperunt:
Tua sed oratio,
Feruenstq; deuotio
Cœlos penetrauit:
Cordis tui puritas,
Sanctaq; humilitas
Deum mox placauit.
Deus misit nurcium,
Qui te salutaret.
Conciperes filium,
Tibi dñnciarer:

Quæ

Qæ turbaris audiens,
 Læcer fidem adhibens,
 Modum quæsiuisti:
 Tandemq; consentiens:
 Ecce ancilla, inquiens,
 Matrem obtulisti.
 O quam mirum gaudium
 In te fundebatur,
 Dum in te mysterium
 Deus operatur:
 Quem hinc nouem mensibus,
 Castris in visceribus
 Gestas non grauata:
 Mox cognatam visitans,
 Quam salutas iubilans,
 Deo impregnata.
 Ioseph vir iustissimus
 Grauidam expauit,
 Sed è cœlo monitus,
 Tecum habitauit:
 Qui vt censem solueret,
 Bethleem dum pergeret,
 Hospitem quæsiuit:
 Quem tunc non inueniens,
 Stabulum introiunus,
 Tecum virgo viuit.
 Quis laudare sufficit
 Virgo te beata?
 Aut quis digne exprimit,
 Quod immaculata
 Genuisti filium,
 Saluatorem omnium?
 Quem dum contemplaris,
 Flexis oras genibus,
 Iunctis quoq; manib;
 Gaudens lachrymaris.
 Natum inter brachia
 Fouens amplexaris,
 Labiaq; rosea
 Iungens ocularis:
 Inuolutum niveo
 Panno, mox virgineo
 Vbere lactasti:
 Eius te obsequio,
 Corde deuotissimo
 Totam mancipasti.

Angelii tunc concinunt,
 Deum collaudantes.
 Pastores adueniunt,
 Hæc mirè probantes:
 Sanguis hinc effunditur,
 Infans dum hic scinditur,
 Iesu nominatur:
 Magis venientibus,
 Dona offerentibus,
 Infans adoratur.
 Non suscepto semine
 Quamuis genuisti,
 At corruptæ stemnæ
 Te non prætulisti:
 Virgo templum adiens,
 Cœli regem redimens
 Vates audiuisti:
 Sed Herodem metuens,
 In Aegyptum fugiens
 Puerum tulisti.
 Pauper in exilio
 Ignota viuebas,
 Victumq; pro filio
 Operans quærebas:
 Quem hic dum retuleras,
 Festoq; adduxeras,
 Illuc amisisti,
 Mœsta querens triduo,
 In doctorum medio
 Tandem inuenisti.
 Tibi erat subditus,
 Nec agnoscebatur,
 Nam & fabri filius
 Falso putabatur:
 Sed Iordanem adiens,
 Baptisma suscipieras,
 Cœlitus monstratur.
 In desertum abiit,
 In quo dum abstinuit,
 Dæmone tentatur.
 Mundum docens circumuit,
 Seq; fatigabat,
 In monte recubuit,
 Orans pernoctabat:
 Frigus & inediam
 Fecit & concumeliam,

Probra luidorum,
Dum languores depulit,
Poenitentes recipit,
Spes hæc peccatorum.
Patio Domini Iesu & matris eius compassio.

O Buiam hic habuis
Turbam, ingressurus
Vrbem, te præmonuit
Abiens paſſurus:
Paſcha ſeruat typicum,
Pedes lauit omnium,
Auat quos amavit:
In cibum ſe tribuit,
Sacramentum statuit,
Trifites confortauit.
Hic Iudæis venditus,
Hortum mox intravit,
Orans ſe tunc penitus
Patri reſignauit.
In agone poſitus
Confortatur cælitus,
Sanguinem ſudauit:
Excitans diſcipulos,
Confortauit pauiēos,
Hostes expectauit.
Oſculum hic præbuit
Suo proditori,
Auremq; restituit
Tunc persecutori.
Agnum lupi capiunt,
Cedunt, viñctum protrahunt,
Clamat illudentes.
Diſcipuli metuunt,
Et magiſtrum deferunt,
Longè fugientes.
Ductus ad Pontificem
Inſons accusatur.
Ceditur in faciem,
A Petro negatur,
Caiphæ adducitur.
Variè illuditur
Decus angelorum.
Casum tandem conſpuunt,
Velatum percutiunt
Serui reproborum.

Iefum in concilio
Mane condemnant,
Ducunt cum opprobrio
Viñctum ad Pilatum.
Exemplum ſe præbuit,
Accuſatist tacuit,
Indice mirante,
Ad Herodem mittitur.
Vesteq; illuditur,
Plebei ſubſannante.
Ad Pilatum rediens,
Rursus accuſatur,
Plebs omnis conuenient,
Iudicem precatur
Viñctum ſibi tribui,
Quem cum Iefu statuit,
Alias necandum,
Fecit ut eligerent,
Monet tamen peterent
Iefum conſeruandum.
Inuidi ſed poſtulant,
Latro dimittatur.
Cruciſige clamitant,
Iefus moriatur.
Qui dum uestes exiuit,
Flagris cædi voluit,
Vulnerum tumore.
Ut leproſus viluit,
Liuidus dum macuit
Spuris & cruore.
Caput Ipinis cingitur
Dire vulneratum,
Sceptrōq; percutitur
Plagis conuallatum,
Multæ poſt opprobria,
Ductus dat ſpectacula,
Præſide monſtrante,
Ad tribunal firmitur,
Mortiçip addicitur,
Turba conclamante.

Crucem ferens propriam
Vrbem eſt egressus,
Eſt & ignominiam
Magnam tunc perpeſſus,
Scribis procurantibus,
Iungitur latronibus,

Plorant

Florant mulieres:
Inter quos mœstissima
Sequeris mater pia,
Natum vt videres.
Gemens inter verbera
Impietractatur,
Cruenta vestigia
Linquens propulsatur:
Simonem angariant,
Potum fellis ordinant,
Cuncta dum parantur,
Vestibus exultur,
Dolor hinc acutur,
Plage renouantur.

In ligno extenditur,
Compages soluuntur,
Clavis dum affigitur,
Nerui distenduntur:
Orat pro tortoribus,
Scribitur & titulus,
In altum leuatur:
Cui dolor maximus
Crelcens hinc continuus,
Nusquam releuatur.
Vt pro nobis solueret
Debita taxauit,
Iuste, nam vt emeret
Nos, penam grauauit,
Largo madens sanguine,
Blalphematur impie,
Latro sed saluator:
Hinc tuam tristitiam
Cernens amarissimam,
Commendans affatur,
Mundo lumen substrahit
Sol, dum gestit flere,
Creatoris noluit
Morti allucere:
Heli Iesus clamitans,
Sitim quoq[ue] indicans,
Acerum gustauit:
Consummatum inquietus,
Patri se mox offerens,
Clamans expirauit.
Mortem Iesu doluit
Plebs tunc penitendo,

Terra dum contremuit,
Scelus arguendo:
Latus Iesu foditur,
Manat crux, funditur
Aqua pretiosa:
De cruce deponitur,
Pignus matri redditur,
Fit res luctuosa.
Syndone inuolaitur,
Planeta celebrato,
Tumulo dum conditus
Iesu salutato,
Mater urbem repetit,
Interim se recipit,
In lymbum descendens,
Iesus Patres liberat,
Suo vultu satiat,
Gloria resplendens.

Glorificatio Domini Iesu & beatae Mariae.

Victa morte rediit
Nunquam moriturus,
Gloriosus adiit
Matrem solaturus.
Vertitur in gaudium
Lucretus mox credentium,
Hunc dum contemplantur.
Gratulantur stupidi,
Conuescentes dubij,
Plene informantur.
Die quadragesima
Cœlos penetrauit,
Ascendens in gaudia
Parris, triumphauit.
Exultat credentium
Plebs hac videns, egelicum
Agmen angelorum
Iubilans, fit obrium
Ducenti exercitum
Patrum beatorum
Spiritum credentibus
Donat, vt promisit,
Sua largus omnibus
Munera diuifit.
Prædicant Apostoli,
Excitantur mortui,

fff

Pauper-

Paupertas amat h̄r.
 Coronantur Martyres,
 Consecrantur virgines,
 Fides propagatur.
 Virgo prudentissima,
 Mater singularis,
 Noua pro Ecclesia
 Superstes seruari.
 Pandas ut scriptoribus,
 Abdita fidelibus
 Tibi non ignota
 Ardens dehderis,
 Ad natum suspiris
 Anhelebas tota.
 Petis apostolicum,
 Ut redormiente,
 Adit tunc collegium,
 Deo disponente.
 Migrans hinc cum gloria,
 Duceris ad gaudia,
 Christo sociaris:
 Gloria iam duplice,
 Corona multiplici,
 Tora illustrari.
 Angelis est altior,
 Iuncta Trinitati,
 Soleq; fulgentior.

Tuæ potestati
 Superi obediunt:
 Hic qui tibi seruant
 Digne munerantur:
 Crescit tuo merito
 Merces quæ à filio
 Petis, tibi dantur.
 Benedico te pie
 Iesu, qui venturus
 In extremo tempore
 Es, & redditurus
 Iustis vita præmia,
 Reprobis supplicia.
 Fac ut tunc fecurus
 A dextris inueniar,
 Purus hinc egrediar,
 Nihil soluturus.
 Cumq; iam sit venia,
 Purga sceleratos,
 Per te detur gratia,
 Ut iustificatos
 Solus tu possideas,
 Serues nos & dirigas.
 Plena charitate,
 Munias & robores,
 In eterna saties.
 Nos felicitate, Amen.

D. IOAN. IVSTI, LANS PERGII,
Carthusiani, in septem hymnos
de passione Dominica,

PRAEFATIVNCVLA.

Ora sepiem que sequuntur de passione Domini, ad modum hymnorum rhythmicæ, que si ad horologij signam quendam, dum hora signatur, mete ruminentur deuota, expendatur, quicquid Christus circa illam horam hic indicatur passus, non possint cor meditantis seruari non irsi amare amore. Ut igitur ordo distinctivæ seruetur horarum, sciendum omnes horas, que nocturno tempore audiuntur, ad Matutinas posse applicari, ut tunc ruminentur aut meditando, aut etiam legendendo eis, que hic pro Matutinus scripta inueniantur.
 Dei de Prima hora, dominicae passiois, quintam sextam & septimam nostri horologij includat, ut in his triuis horis medientur ea, que ad Primam horam hic sunt scripta. Tertia hora, nobiscum oclauem, nonam decimamque continet.

comprehendat. Nona demum hora, complectitur secundam, tertiam & quartam. Vespera autem, quintam & sextam. Completorum postremo, septimam & octauam. Hoc modo in singulis, dum audientur, horis, quisque (cui horae placet exercitium) ad ea recurrit, quae hora dominica illis (cui subest ipsa quae signatur hora) ascribuntur, per eadem mentem suam ad Deum leuet. Verunt autem uniuicuque interea liberum sit ad huius exercitiū praxim, modum ordinemque seruare quemque alium, qui sibi occasionibus, & exercitiis suis reliquis congruentissime quadret. Nobis hec dunt axat suggestisse sufficiat. Et etiam obseruan- dum, eos, quos in singulis hic partitus sum horas, seu ritmos, numero sinnu esse quinquaginta, qui rosarium volenti constituant. Postremo sciendum, qui fractum huius, aut cuiusue exercitiū alterius cupit assequi, non verbi tantum inhereat, sed in mentem & affectum inde quaecunque verbu indicantur, subito rapiat traxicatq; ut spiritu hinc sursum ad Deum leuato, cor am illa eadem tractet, & vel compatiendo vel orando, vel certe gratias agendo admirando ut animatus suum distet. Qui uibil horum, ut potè aut fastidiosus, aut nimium occupatus, agere posset, saltem dum horae signatur, ad Deum erecto corde, legat hunc versum.

Iesu qui semper diligis
Et nobis cuncta tribuis,
Nos munda, iuuia miseros
Da pacem salua mortuos, Amen.

EA QVÆ DOMINVS NOSTER IESVS CHRISTVS
hora matutina pro nobis, ex sola clementate passus est,
succinctim perstringens.

Hymnus V.

Et hora qua nos surgere,
Cum Iesu decet plangere,
Sudore qui nunc madidus,
Orans exurgit anxius:
Iesu quæ vicit pietas
Te qui pro nobis obuias,
Vltrad te tradens hostibus,
Ad mortem te querentibus?
Agnus te captum lacerant,
Lupi feroce verberant,
Te deserunt discipuli,
Vinctum adducunt pessimi.
Annas te dum interrogat,
Seruus maxillam verberat,
Dum stabas in concilio,
Negaris à discipulo.
Testis falsus improperat,
Adiurat Præfus, indicat
Hinc omne te concilium
Esse mortis obnoxium.
Ab oxo qua sol occubuit,
Iniquitas effebuit.

Ah Iesu benignissime,
Quam traxit nequissime.
Nam facies consouit
Hinc alapis hac cæditur,
Te colaphis percutiunt.
Sacros capillos extrahunt.
Affigunt te supplicijs,
Blasphemant contumelijs,
Sic illudentes abrunt,
Dum tota nocte saeuunt.
O mea salus amica,
Tu mea dele sclera,
Extingue cuncta vitia,
Tua me reple gratia.
Cor mundum mihi tribue,
Et velle meum destrue,
Ut tuo beneplacito
Conformis sim perpetuo.
Iesu tibi qui pateris,
Sit laus quod cuncta tribuis,
Nos munda, iuuia miseros,
Da pacem, salua mortuos, Amen.

BBB

E6

Ea que Christus pro nobis passus est hora
Prima, breuissime explicans,

Hymnus VI.

A Dductus mane Iudici,
De criminè multiplici
Dum accusaris, pateris,
Tacens, Herodi mitteris.
Multis te rex interrogat,
Tacentemq; vituperat,
Spretum vestis opprobrio
Ut stultum, mittit Pontio.
Te vinclum inter verbera
Reducunt & conuitia,
Insultant, plebs obloquitur,
Te mater dolens sequitur.
Iesu totum fac humilem
Me, castum, mitem, supplicem,
De cunctis bene lentiā,
Omnesq; mihi præferam.
Nil iudicem, sim patiens,
Sensus & linguam continens:
Mundum & laudes horream,
Propter te sperni diligam.
Iesu tibi qui pateris, &c. vt suprad.

Ea que Christus pro nobis hora Tertia
passus est, succinctim enarrans,

Hymnus VII.

O Grandis contumelia
Iesu, quem hora tertia
Latroni Præses comparat,
Peiorē sed plebs æstimat.
Nudus ligatus cæderis
Flagris, virgis discer-eris,
Dum liues tortus fauci,
Cruor calcatur roseus.
Illusum veste rubea,
Corona pungunt spinea,
Conspuunt, cœdunt, exprobrant,
Crucifigari postulant.
Mater afflictum respicit,
Eius cor dolor secuit,
Cuius me dolor saquier,
Spinaq; tua cruciet.

Iesu tibi nil præferam,
A te fac vt fuscipiam
Moesta lætus & aspera,
Feramq; mitis omnia,
Iesu tibi qui pateris, vt suprad.

Ea que Christus hora Sexta pro nobis
percessus est, breviter explicans,

Hymnus VIII.

PRæses ante meridiem
Iesu te fistit humilem,
Pronunciat innoxium,
Quem damnat ad supplicium,
Nemo scit contumeliam
Quam pateris tunc arduam,
Iesu, qui crucem propriam
Gemens fers ad Caluariam.
Irrisus inter verbera,
Cruenta das vestigia,
Piz sequuntur fœminæ
Cum matre flentes misere,
Educeris cum impijs,
Vt videaris similis,
Et viribus cum deficis,
Matre vidente corruis.

Myrrhatum vinum porrigunt,
Ad locum vbi veniunt,
Mox enudaris vestibus,
Plagis recrudescentibus.

Parari crucem conspicis,
In quam proiectus, obijcis
Manus pedesq;, dum clavis
Extensus crucifigeris.

Mater insultus pessimos,
Iesus audit & malleos,
Suspensum cernit vnicum,
Inter latrones medium.

Illusus à principibus
Dum oras pro tortoribus,
Latroni donans veniam,
Matri commendans vnicam.
Iesu cuncta fac deseram,
Meq; verè despiciam,
Vnum te nudus diligam,
Tibi confixus haream,

Tu

Tu lachrymas & vulnera,
Tu poenas & opprobria,
Tuos ô Christe gemitus
Meis inscribe sensibus
Iesu tibi qui pateris, *vt suprad.*

*Ea que Christus hora Nona pro nobis
passus est succinatum exponens,*

Hymnus IX.

Iesu quem amas fortiter,
Quos tam misericorditer
Præfluris tuis redimis,
Quas hora Nona pateris.
Distentum poenæ dissipant,
Te flagellorum cruciant
Plagæ, te clavi lacerant,
Hinc spinæ caput vulnerant.
Quassantur artus liuidi,
Nerui laxantur rigidi,
Cruor hinc manat roseus,
Dolor crescit acerrimus.
Consputa palpit facies
Cruore fuso, macies
Membra consumit arida,
Dum sitis premis aspera.
Sensus & dolor viguit,
Non est quod poenam minuit;
Hæc mater videns anxia
Tabescit prætristitia.
Ad Patrem tristis clamitas,
Relictum te voceras,
Gostando fel amaricans,
In cruce pendes lachrymans.
Anhelum peccatus palpitas,
Cor gemit, lingua æstuat,
Commendas te & inuocas
Patrem expirans clamitas.
O quam immensa charitas,
O cordis mira bonitas,
Iesu te totum tribuis,
Nobis cor tuum aperis.
Iesu rex amantissime,
Me munda tuo sanguine,
Tu mentem meam vulnera,
Transformans & inebria.

Fac mundo totus moriar,
Absortus tecum vniar,
Egrediens hinc, gaudia
Mox ducar ad coelestia.
Iesu tibi qui pateris, *vt suprad.*

*Ea que hora Vespertina ante & post
Christi necem acta sunt breuissime expli-
cans,*

Hymnus X.

TV vespere deponeris
De cruce, matri redderis,
Iesu te plangunt anxiæ,
Te dum inuoluunt sindone
Hoc tempore mysterium,
Sacrumq; fit conuivium,
Iesu post coenam typicam,
Tuam pascis familiam.
Vtrumq; cibans hominem,
Carnem tuam & sanguinem,
Panis viniq; specie,
Das nobis amantissime.
Iesu nostra redemptio,
Tu cibus, tu refectio,
Tibi mens mea haec stat,
Et cruncem nunquam deferat;
A seipsa deficiat,
Teq; semper esuriat,
Ad cibum hunc me simplicem,
Pium, castum fac humilem.
Iesu tibi qui pateris, *vt suprad.*

*Christi, tristissimam agoni am, eiusdemq;
sepulturam paucia explicans,*

Hymnus XI.

Doloris est initium
Finisq; completorium,
Iesu, nam tunc egredieris
Ad hortum, in quo traderis.
Tibi tristis est anima,
Dum oras in angustia,
Sudorem dans sanguineum,
Turram expectans hostium.
Hac hora tuos visitas,
Quos vigilare iusseras,

ggg 2

Sie

Sic noctis in crepusculo
Laces in matris gremio.
Conditus es aromate,
Sepultus deuotissime,
Iesu meæ spes animæ,
O cordis amor vñice.

In te Iesu sepeliar,
In te viuens absorbear,
Meum cor in te rapias,
Obdormiat, sic vñias.
Iesu tibi, qui pateris, vt suprà.

D. IOANNIS LANSPERGIL.

Carthusiani, in hymnum aureum, seu Rosarium rhythmicum,

Præfatiuncula.

Desiderasti filii charissime, Rosarium rhythmice possum, quod memoriam iuuet (Neque enim omnium, inquis, est libros penes se habere, aut gestare in manibus) & quod breue sit, puta ys accommodum, qui curis occupationibusq; aliarum rerum prægrahantur, quodq; petitiones suas habeat articulis singulis apposite consentaneas; postremq; unde qui paululum meditationi fuerit assuetus, plura cogitandi, aut affectum in ampliora extendendi, occasionem posset accipere. Insti, vt potius tibi fili charissime morem gerere, & quequid inter manus scriventis spiritu natum est, hoc tibi offero dedicoq;. Existimo autem quod nullus orandi modus sit salutari nostre, pñssimq; eius matris perinde ac cæptus, quam si quis quotidie multa cum deuotione seruum conficerat rosaceum (quod vulgo Rosarium vocant) & singulis salutationibus Angelicus singulos vite & passione Christi articulos ore vel mente attexat vel proponat, addendo semper ad finem articulus cuiuslibet, Alleluia: & ad prolationem nominis Mariae caput deuote inclinet, & ad nominis Iesu stedat genua, Iesu & Maria benedicendo & gratias agendo pro tanto & alijs ipsorum beneficj: virtutes item Iesu, puta Charitatem, Humilitatem, Castitatem, Paupertatem, Patientiam, Misericordiam, & ceteras in ipsis articulis effulgentes, feruenter desideret, imitarq; studeat. Enimvero per hoc cum primus salutare & fructuoso exercitium per plures leguntur à diversis tum corporum, tum animarum periculis & tentationibus, Virgine matre pro ipsis orante, liberati, atque ad insignem vita perfectionem euecti. Quod etiam sicutdam sancto patri olim vicario ac deinde Priori Carthusie Treuerensis (unde idem exercitium cum articulis trahit originem) & nonnulli alijs ibidem contingisse certum est. Cum enim iam dictus venerabilis pater multis annis hoc exercitium quotidie coluisse, suffragante illi gloriosa Virgine, sapienter diem, praesertim ad horas septem canonicas in celum re vera rapiebatur: ubi inter cetera clarissime vidit & audiuit cœlestes ciues, Iesum & Mariam super huicmodi articulis ineffabilis letitia & deuotione benedicentes, & dulcissimis nominibus Iesu & Marie reverentiam modo supradicto exhibentes, nec non pro omnibus in eiusmodi exercitio se se ipsis cari ciuibus conformantibus in terris, Deum obsecrantes: adhuc pro singulis id genus fertis rosacis, singulas coronas mirabilis fulgore coruscantes & immarcessibiles, illis in cœlestibus reponit. Plenam insuper peccatorum remissionem, singularem quoque gratiam & benedictionem in presenti, gloriamq; in futuro vita pro qualibet corona rosacea, vel Rosario illis à Domino Iesu per preces beatissima matris eius divina autoritate promitti & conferriri. Denique maiorem Dei gratiam & salutis thesaurum in eodem latere exercitio, quam quispiam mortalius posset comprehendere, prima veritatis testimonio illustratus cognovit, nobisq; hac post obitum suū in scriptis reliquit. Obiit autem idem venerandus pater, Anno Domini M. CCCC. XXI. Ut autem oratio tua Deo gratissima fiat & multis fructuosa, affectum tuum orando, semper extende non modo tui folius, sed etiam pro totius Ecclesie salute, in unice sanctissimarum precium & meritorum Iesu Christi Domini Dei sui.

Ad

HYMNORVM CHRISTIFORMIVM, LIBER VNVS.

Ad Domini natus Iesum supplicatio.

IEsu tuum ob amorem,
Mōrem, mortem, dolorem
Ah Ecclesiam defende,
Reforma, rege, succende:
Salua miseros & iustos,
Reos, nobisq̄ commissis:
In te p̄sta pacem cunctis,
Nobis, viuis & defunctis, Amen.

Iesu Christi beatissimaeq; matris eius
Marie vitam, passionem, glorificationemq;
breuissime complectens, Hymnus aureus, AC
rosaceus per decades quinque distributus.

Hymnus XII.

Decas I. Pater noster.

IEsu cuncta qui creasti,
Nos peccantes tolerasti
Fac commissa nos deflere,
Deflendaq; praecauere,
Alleluia, Aue Maria &c.
Iesu matrem pr̄seruasti,
Cunctis donis adornasti:
In te mala nostra purges,
Et in bono nos confirmes.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu virgo salutata,
Te concepit fecundata
Casti, humiles, seruentes,
Te sumamus, nos reddentes,
Alleluia, Aue Maria.

Iesu mater seniorem

Adit, vngis Pr̄cursorum:

Proximus fac nos seruire,

Intus tecum cor vnire.

Alleluia, Aue Maria.

Iesu virgo Deo plena,

Te produxit absque pena,

Vetus tati moriamur

In te sepe renascamur

Alleluia, Aue Maria.

Iesu te pastores querunt,

Angeliq; laudauerunt:

Fac nos semper te laudare,

Tuum nutum obseruare,

Alleluia, Aue Maria.

Iesu diceris salvator.

Circuncisus ut peccator:
Nostra circumcidere prava
Corda, sensus, verba vaga
Alleluia, Aue Maria.

Iesu reges te dotarunt,
Honorantes adorarunt:
Vota reddamus oblata,
Debitaq; mente grata.

Alleluia, Aue Maria.

Iesu templo presentatus,
Es redemptus, nobis datus:
Fac nos humiles, subiectos,
Puros in te recollectos.

Alleluia, Aue Maria.

Iesu regem dum fugisti,
Exul in opesq; fuisti:
Purē te fac intendamus,
Mala summē fugiamus.

Alleluia, Aue Maria.

Decas II. Pater noster.

IEsu mater te nutriuit,
Tibi humilis seruuit:
Fac nos sequi paupertatem
Tuam & simplicitatem,
Alleluia, Aue Maria.

Iesu mater te docentem,
Templum querit incolentem:
Nos feruenter fac orare,
Ad te semper suspirare.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu matri paruisti,
Nostras culpas deplanxisti:
Fac nos ipsos abnegemus,
Culpas dignē deploremus.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu diu latitasti,
Et pro nobis exorasti:
Fac nos viles aestimari,
Funditus mortificari.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu pie baptizaris,
Et à Patre declararis:
Laua fonte tui cordis,
Foditatem nostrę fodi.

Alleluia, Aue Maria.

555 5

Iesu

Iesu diu ieiunasti,
Sathanamq; superasti:
Fac nos carnem macerare;
Hostes in te superare.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu fessus ambulando,
Multus suffert praedicando.
Pro te famem & labores
Patiamur & dolores.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu signa facis mira,
Sanas morbos, pellis dira:
Vulneratos & infectos
Fac nos sanos & perfectos.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu gratis te oderunt,
Benefacta peruerterunt:
Mundi plenum da contemptum
Semper tibi cor intentum.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu palmis honoraris,
Intrans urbem lachrymaris;
Prosperis non resolsamur,
Nec aduersis moueamur.
Alleluia, Aue Maria.

Decas III. Pater noster.

Iesu de te cibum fatis:
Quo nos large semper pascis:
Tantus amor mundet, ornat,
Nos absorbeat, transformet
Alleluia, Aue Maria.

Iesu sanguinem sudasti,
Orans duro te resignasti:
Mentem confer inflammataam,
Semper tibi resignataam
Alleluia, Aue Maria.

Iesu lupis tradebaris
Captus, vincitus trahebaris:
Depurati à rancore,
Hostes vincamus amore.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu vincitus accusaris,
Tacens crebro iudicaris:
Linguam doce nos frenare,
Sensu somnes castigare.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu cæsus, laniatus,
Es confutus blasphematus:
Da cor mundum & ornatum,
Tuis peenis vulneratum.

Alleluia, Aue Maria.
Iesu nudus alligaris,
Flagris cæsus lanitatis:
Tibi stringas nos nudatos,
Et confortes flagellatos,
Alleluia, Aue Maria.

Iesu spinis te coronant,
Cedunt, conspuunt, adorant:
Spinas tuas fac transire
Nostris sensus & munire.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu falso iudicaris,
Pro latrone damnabaris:
Alios non iudicemus.
Sed nos ipsos condemnemus.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu crucem dum tulisti,
Sub hac ruens defecisti:
Te perfecte nos sectari,
Fac in cruce gloriari.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu dolor renouatur,
Corpus tuum dum nudatur:
Mentem praesta renouatam,
A creatis denudatam,
Alleluia, Aue Maria.

Decas IV. Pater noster.
Iesu cruci concilauris,
Neruis ruptis laceraris,
Fac nos tecum crucifigi,
Conformari totos tibi.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu crucifixus oras
Pro tortoribus, quos ploras:
Inimicos diligamus,
Salves illos obsecramus.
Alleluia, Aue Maria.
Iesu veniam petenti:
Das latroni penitenti
Sic nos viuos, nunc repurges,
Ne quid post purgandum serues
Alleluia, Aue Maria.

Iesu

Iesu matrem commendasti
Nobis matrem hanc donasti
Hac nos seruet in præflura,
Nos materna regat cura.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu torus es afflitus.
Et à Patre derelictus:
A tenunquam relinquamur,
Cum afflitis affligamur.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu siti arruisti,
Cum acero fel sumpisti:
Voluptates respuamus,
Te præsentem ficiamus.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu cuncta consummati
Et nos plenè liberasti:
Fac excusso nos torpore,
Semper stabilias amore.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu nostros ob reatus,
Mortis suffers cruciatuſ.
Tua morte nos transfige,
Cuncta vitia occide.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu mors quæ te prostrauit
Cor maternum penetrauit:
Dolor in nos transferatur,
Quo cor matris figebatur.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu tuum cor fecatur,
Nobis datur, reseratur:
In hoc fac nos commorari,
Repurgari, transformari.
Alleluia, Aue Maria.

Decas V. Pater noster.

Iesu te de cruce soluunt,
Matri datum post inuolunt:
Crucem nunquam deseramos,
Tibi plenè confidamus,
Alleluia, Aue Maria.

Iesia pie sepe liris.
Aromatibus condiris:
Nos virtutibus fulciri,
In te fac nos sepliri.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu lymbum destruxisti,
Et captiuos eduxisti:
Defunctorum miserere,
Et in morte nos tuere.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu mater tuam mortem
Pensans, planxit tristem sortem:
Tua mortenos mutari
Fac & semper inflammarι.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu viator surrexisti,
Matrem primum inuististi:
A peccatis fac surgamus,
Tibi soli hinc viuamus.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu coelos referasti
Dum ad Patrem remeasti,
Non in multa distracthamur,
Mente sursum te sequamur.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu spiritum misisti,
Mundum ad te conuertisti:
Hic nos suis donis munder,
Vrat, firmet ac sc̄cundet.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu matrem coronaſti,
Mirè tecum sublimasti:
Hac in morte nos defendat,
Ut cor totum in te tendat
Alleluia, Aue Maria.

Iesu iudex es venturus,
Cuiq̄ iusta redditurus:
Fac peccata nos plorare,
Te perfectè nunc placare.
Alleluia, Aue Maria.

Iesu tibi laus, maiestas:
Quia nobis cuncta præſtas:
Moestos iuua, iustos ferua
Reos sana, Cunctos salua.
Alleluia, Aue Maria gratia.

Antiphona.

Iesu tuum in amorem,
Plagas, pium cer, dolores
Trahi nos, in nobis manens,
Nosq̄ totos, vt vis, regens.

Verficulos.

Spiritu rebus exutos
Nuda tecum fac vnitos
Anima nos vulneratos
Seafibus fac reformatos.

Oratio.

Domine Iesu Christe, obsecro te
per tuum amorem, & inerorem
per dolorem vulnerum tuorum,
per effusionem sanguinis tui, & per vir-
tutem mortis tuz, miserere Ecclesie tue.
& animæ meæ, & omnium afflictarum
animarum: & da nobis veniam, gratia,
& omnium virtutum perfectionem,
mortemq; felicem, & requiem eternam,
Amen.

*Pro morte felici & charitate feruenti,
qua multitudinem operit peccatorum, ad D.
Iesum, Precatio.*

OIesu da finem bonum,
Qnod est super omne donum:
Tuis meritis nos purges,
Ornes, vnias, transformes.
Humillimos, resignatos,
Fac amore vulneratos,
Morte tua nos amara,
Defende, redime, para, Amen.
OPater in manus tuas commendo spi-
ritum meum.

Adduam Virginem Mariam.
Virgo mater redemptoris,
Spes secura peccatoris,
Nos ab hoste truci serua,
Tuo nato nos conforma
Castum, humile, da gratum
Cor amore vulneratum,
Nos ad mortem mater para,
Deduc, accende, perlustra, Amen.
OMater Dei in manus tuas com-
mendo spiritum meum

Ad Angelos & Sanctos.

Sancti omnes, & Patroni,
Angelidi puri boni,
Vestra semper nos tutela,
Christi seruet in sequela;
Impetret nos hic purgari,

Funditus humiliari,
Charitate vulnerari,
Sancta morte cosummari.

Omnes Sancti & Angeli Dei, in manus
vestras commendo spiritum meum,
Amen.

Ad septem effusiones sanguinis
Iesu Christi, contra septem pecca-
ta mortalia.

Hymnus XIII.

In circumcisione, contra luxuriam.

AVe Iesu qui cruorem
Fundis, sentiens dolorem
Tener in infantia:

Nos emundans ab creatis,
Circumcidet a peccatis,
Corda, sensus, opera.

In agonia, contra Superbiam.

Ave Iesu dum orabas
Horto, sanguinem sudabas,
Nostra portans crimina:
Totos nos humiliare,
Pie semper fac orare.

Puros à superbia.

In flagellatione, contra Irām.

Ave Iesu dum nudaris,
Flagis dire lañiaris,
Sacro fluens sanguine:
Hoc mundata mens dulcescat,
Irām vincens mansuescat,
Læta sub grauamine.

In coronatione, contra Galam.

Ave Iesu coronatus,
Casus, Iesus, cruentatus
Ex corona spinea:
Voluptatem sensualem,
Animalem, spiritalem,
In nobis mortifica.

In vestium extractione, contra Avaritiam.

Ave Iesu, renouatur
Tuus dolor, dum tractatur
Vestis è vulneribus.
Iesu nudum te sequimur,
Nudi tibi coningamur
Liberis affectibus.

In crucifixione, contra Acediam.

Aue Iesu concluari,
Neruis ruptis lacerari,
Fundens fontes gratiae:
Amor tui nos transfigat,
Mundet, vrat, crucifigat,
Ut amemus feruide.

In cordis apertione, contra Inuidiam.

Aue Iesu qui sacramentum
Cor das nobis referatum,
Vndamq; cum sanguine:
Hec nos lauet, hic nos ornet,
Dupla charitate dones
Nescios inuidia, Amen.

*De septem verbis ultimi Domini Iesu
in cruce,*

Hymnus. XIV.

- A**VE Iesu dum mactaris,
Pro tortoribus precarisi,
Ignoscens p[re]fissime:
Fac nos statim indulgere,
Lædentibus condolore,
Preces pro his fundere.
2 Aue Iesu p[re]nitenti
Latroni sero dolenti,
Promisisti gloriam:
Nobis da contritionem,
Veram emendationem,
Et in morte veniam.
Aue Iesu in amore,
3 Matrem tristem & dolorem
Nobis dabas maximo:
Hec vt filios nos querat,
Ad te ducat, saluet, regat,
In omni periculo.
4 Aue Iesu qui afflictus
Es, & vndiq; relictus,
In penis grauissimis:
Ne nos linquas vt cadamus,
Fortes in te perficiamus.
Cunctis in angustijs.
5 Aue Iesu siti arenis,
Viribus & contabescens,
Gustas potum felleum:

Carnis blanda nos odire
Da, iustitiam fitire,
Amoremq; feruidum.

6 Aue Iesu consummati
Cuncta, nobisq; donasti
Tua sancta merita:
Bona rite inchoemus,
Et in finem consumamemus
Tua beneplacita.

Aue Iesu agonizans,
Patri spiritum commendans,
Mortem fers duriissimam:
Tua mores nos totos mundet,
Tuis meritis foecundet,
Mortem det tutissimam, Amen:

Ad quinq; vulnera Christi Iesu, deq; ipsius a-
more inestimabili,

Hymnus XV.

Ad vulnus dextri pedis, pro Hamilitate.
Salue vulnus gratiosum,
Christi madens sanguine:
Mihi cor da luctuosum
Meo pro peccamine,
Simplex humile, zelosum,
Te querens purissime.

Ad vulnus sinistri pedis, pro Castritate.
Salve plaga peramœna,
Nostra tu redemptio:
Per te mihi detur plena
Peccati remissio,
Pauper, casta, mens serena,
In te ardens vnicor.

Ad dextram, pro Obedientia.
Salve rubens ex cruore
Iesu plaga dexteræ:
Medolorem cum amore
Tuum fac percipere:
Tibi corde, fastig, ore
Subiectum promptissime.

Ad lenam, pro Patientia.
Salve leuæ vulnus Christi,
Sanguineq; roseum:
Facin quo quis casu tristi,

h h h

Mitem

Mitem pacificum,
Erga cunctos quos emisi,
Misericordem, pium,

Ad cor, pro Charitate,
Salve ruptum praedolore,
Iesu cor dulcissimum,
Et transfixum ex amore:
Mihi praesta lauacrum,
Juncto virtutum splendore,
Amoris incendium.

Ad caput, pro Mortificatione sensuum,

Salve spinis cruentatum,
Reuerendum Angelis,
Cæsum, lusum, conspurcatum
Caput pium miseris.
Sensum da mortificatum,
Illustratum gratijs, Amen.

Ad Christi sensus & membra paenitentia afflictissima & pro ipsius mutatione.

Hymnus. XVI.

SAlve cuius est circatus
Visus, ex doloribus,
Gustus felle cruciatus,
Auditus blasphemis,
Tactus paenit, Odoratus
Propter me fectoribus.

Ad membra & vulnera Christi,

Vulnera saluete sacra,
Plagiæ, guttæ sanguinis,
Offia, viscera quaßata,
Gemitus cum lachrymis.
Nerui, venæ lacerata,
Dolores, mors lugubris.
Iesu de peccatis meis,
Sana me plenisime.
Negligentijs suppletis,
Orna tuo sanguine.
Pauper, humilis & mitis
Sim, te sequens feruide.
Qui es Deus glorus,
Homo factus innocens,
Pauper, spretus, dolorosus;

Purus, tacens, abstinenſs,
Compassiuſs, gratiſus,
Ad mortem obediens.

Iustus, verax, fortis, prudens,
Benignus, humiliſus.
Tibi durus, nobis clemens,
Et patientiſsimus:
Hostium reatus delens,
Stabilis piſſimus.

Iesu tibi condolendo,
Lachrymis me mactitem,
Semper gratias agendo,
Te laudem, glorificem,
Et me pro te confumendo,
In omnibus abnegem.
O me tanta imitari
Des exempla regia,
Foris intus immorari
Intra tua vulnera,
Tibi plenè conformari
Virtutum constantia.

Ad tristissimam animam Christi, & de eius angustijs.

Hymnus. XVII.

ANima tu Christi lugens
Quæcūq; nostra crimina
Salve Patrem spretum dolens,
Et materna tormenta,
Electorum paenit, desbens,
Animarum pericla.

Ingratitudō tristauis
Te relietam vnditq;
Tibi paenit, vis taxauit
Amoris iustitiae,
Totum mea quod peccauit
Anima, tu dilue.
Me dolorum & amoris
Radijs illumina
Iesu, pijsq; mercoris,
Ut lugeam crimina,
Occasum tui honoris,
Animarum vulnera.
Rationem meam doce,
Cuncta recta indicet,
Cupidam vim sursum coge;

Solum

Solum te desideret.
Irae scibilem compescet,
Solanam culpam odiat.

Ad spiritum Iesu, tum diuinum, tum huusum, & de eius amore ardentiſſimo.

Hymnus. XVIII.

Salue amor increate
Ad nos ardentissime,
Iesu spiritus creare,
Amans nos tenerimē,
Fideliter, consummate,
Fortiter, gratuite.
Qui te totum impendisti
Pro me libentissime,
Poenas paratus fuisti
Semper pro me luere.
Sic me prior dilexisti,
Vt valeam viuere.
O liquecam vi ardoris,
Amans te sponsaliter.
Videns quod tu fons amoris
Pateris tam grauerit,
Et affectu me dulcoris
Trahis singulariter.
Omni delectationi
Propter te renuncio:
Omni morti & dolori
Laboris obuio.
Tibi tuolq̄ honori
Cuncta, meq̄ totum do.
Iesu stringas vnitatis
Me diuinis nexibus,
Vinctum vinculis charitatis
Mentis in excessibus.
Cunctis in te transformatis
Viribus & sensibus.
Mentem puram, intellectum.
Luminosis gratijs,
Mihi da pium affectum
Amoris incendijs,
Totum ardentem, subiectum
Tu iis beneplacitis.
Iesu meas actiones,
Preses, exercitia,

Motus, verba, passiones
Tibi fac glorifera,
Tuas per orationes,
Actus, peccatas, merita, Amen.

Septem gaudia Domini Iesu, qua si quis deus te frequentauerit, petitiones eius adiunctas obtinebit.

Hymnus. XIX.

Gaude plenē potestatis,
Index summa maiestatis,
Cuncta regens Dominus.
Plena sim subiectione,
Castaque dilectione
Iesu tibi subditus.
Gaudie splendens claritate,
Iesu fruens Deitatem,
Rediuuius hilaris.
Claritas quam meruisti,
Mihi sit in morte tristis
Lux & dux in tenebris.
Gaudie Iesu in amore,
Qui perpello pro dolore,
Te penetrat dulciter.
Luminosum intellectum,
Præsta feruidum affectum,
In te fixum iugiter.
Gaudie cotibus beatus,
Totisq̄ glorificatus.
Viribus & sensibus.
Vires, sensus fac consumant
Te suspirans liquefiam,
Modis amans omnibus.
Gaudie cœlos repetentem,
Tuos Patri reducentem,
Te suscepit dextera.
Per te Patri præsentetur,
Et à malis liberetur
Mea pauper anima.
Gaudie quod magnificandi
Facultas tuos ditandi
Tibi dantur libera.
Tuz vita, passionis,
Laboris, dilectionis
Mihi confer merita.

h h h z

Gaudie

Gaudet quia coronantur,
Tibi omnes sociantur
Amici in gloria
Horum da societatem
Mihi, tuam charitatem
Ut laudem in secula, Amen.

De Passione Domini Iesu Christi hymnus per quam deuotus & elegans, cantandus sub nota Pange lingua. Crux fidelis.

Hymnus XX.

Iesus in cruce figitur,
Et dire dum extenditur,
Solutis heu compagibus,
Orabat pro terroribus,
In altum cum latronibus,
Sic eleuatur medius.
Distentum poenæ dissipant,
Hinc flagellorum cruciant
Plagæ hinc clavi lacerant,
Hinc spinae caput vulnerant.
Collachrymantur oculi,
Nerui laxantur rigidi.
Membra quassantur iuida.
Sacra rubescunt vulnera,
Cruor manat hinc roseus,
Dolor crescit acerrimus:
Sensus & dolor viguit,
Non est quod poenam minuit.
Consputa palleat facies
Cruore fuso, macies
Membra consumunt arida,
Dum fitis premit aspera,
Hæc videns mater anxia
Tabescit præ tristitia.
IESUS inter opprobria,
Nulla captans subsidia,
Ad Patrem tristis clamitat,
Relictum se vociferat.
Gustando fel amaricans,
In cruce pendet lachrymans.
Anhelum pectus palpitat,
Cor gemit, lingua æstuat,
Commendat se, & inuocat
Patrem, expirans clamitat.

Sensus & poena viguit,
Sic moriens obriguit,
O quam immensa charitas
O cordis mira bonitas,
O dulcor, o dignatio,
O Dei miseratione.
Nam saluat nos gratnito,
Redemptos tanto pretio.
In mortem sese tradidit,
Ut quos damnare debuit,
Obnoxios nunc liberet,
Ingratosq; remuneret.
En quanta Dei charitas.
Hei quanta nostra vilitas.
IESV quam amas dulciter,
Quos redimis tam fortiter.
En factus es opprobrium
Pro nobis & spectaculum.
En plebis es abiectio,
Et hostium despicio.
Non manxit in te sanitas:
Nam nostra te iniquitas,
Et amor tuus vulnerat,
Hinc dolor cuncta occupat,
Ut totum per te redeat,
In nobis quod perierat.
IESV nostra redemptio,
Spes, vita, consolatio,
Amor & desiderium,
Felicitas & gaudium,
Fac nostra mens ut ardeat.
Amans te solum fitiat.
IESV Rex amantissime,
Turege, tu nos posside,
Quæ tibi placent tribue,
Quæ dispergunt mox amoue,
Ut tuum beneplacitum,
Sequamur in perpetuum, Amen.

Aspiratio ad osculum vulnerum Christi, aut eius misericordissimi cordis.

In tua Iesu vulnera,
Tu nostra cordis intima
Absorbe, rege, posside,
Tu nobis dulcis imprime,
Fac nos simplices, humiles,

Pios,

Pios, sobrios, pauperes,
Corde & ore tacitos,
Mites, resignatisimos,
Telaudemus in omnibus,
Amemus totis viribus,
Impendamus nos proximis:
Abnegemus nos funditus, Amen.
*Laudes creaturarum referens creatori, sub
nota canendis eorum hymnorum, qui
sunt iambici, ut sunt: Conditor alme
siderum: Iesu quadraginariae.*

Hymnus. XXI.

IESV Corona virginum,
Amor & desiderium,
Sponse castarum mentium,
Spes, vita, salus omnium,
Qui castitatem diligis,
Amorem tui præcipis:
En cuncta tibi seruiunt,
Et te laudare gestiunt,
Cœlestium spirituum
Chori, sanctorum omnium,
Terra, pontus & æthera
Voce te laudant consona,
En puritas te virginum,
Te pietas humilium,
Te martyrum constantia,
Lapsorum penitentia
Te caritas nunc omnium,
Simplicitasq; cordium
Oblectat patientia,
Te canunt, laudant omnia.
Te celum tonat, fulgura
Te micant, nix & pluvia,
Hyems & æstas prædicant,
Te sol & astra nunciant.
Te cœli canunt volucres,
Te pisces, fontes, gurgites,
Te gemmæ, feræ, nemora,
Te cuncta laudant germina.
Te tellus omnis prædicat,
Te creatorem nunciat,
Flores, fructus & arbores,
Ad te nos citant homines.
Vernantes fragant violæ
Rosæ loquuntur rubæ.

Temala spirant punica,
Tibi candescunt lilia.
Non est quod tibi fileat
Nihil quod te non concinat.
Mens ergo nostra iubiler,
Tepfallat, tetripudiet,
IESV quam es laudabilis,
Dulcis, pulcher, amabilis,
Amoenus, odoriferus.
Quam totus es mellifluus
O cordis nostri gaudium
Caustum, verum & vnicum,
Moestorum consolatio,
Lapsorum reparatio.
Vita, salus, fiducia,
Nostra dimittit scelera.
Extingue cuncta vitia,
Tua nos imple gratia.
Fac amarescant gaudia
Mundi, vilescant omnia,
Corda nostra stabilias
Hæc potens in te rapias.
Cuncta fac nos despicer,
Extra te, nos relinquere,
Ut nobis tu sis vniuersus,
Et omnia in omnibus.
Vt solus nos possideas
IESV, tu nobis influas,
Tolle quod tibi displaceat,
Nil extra te nos recreet.
Amore tui langueat,
Mens nostra semper ardeat,
IESV te solum sentiat,
Et extra te nil sentiat.
Ad aliena stupida,
In te recurrat curia,
In te absorpta gaudeat,
Viuens in te obdormiat, Amen.
*Alius sub eadem nota modulandus: quito-
tus est oratio.*

Hymnus. XXII.

IESV rex potentissime,
Amator fidelissime,
Solator benignissime,
Spes suspirantis animæ,
Quam mirò tuos reficis,

hhh 3

Constan-

Constanter quos tam diligis,
 Regis, foues ac protegis,
 Et his ad cor tu loqueris
Osponse mi dulcissime,
 Deus & clementissime,
 Mea tibi est anima
 Sponsa, quamvis adultera.
Tu sponfi dignus nomine
 Nam amas ardentissime;
 Zelator es castissimus,
 Et hospes suauissimus.
Atego despicibilis,
 Miser & miserabilis,
 Infirmitus, inops, stolidus,
 Inconstans, cæcus, profugus.
Delicta mea horreo,
 En exul ad te redeo:
 Nam pium te considero,
 Me suscipe nunc obsecro.
Ignoscere mihi supplico,
 Totum tibi me dedico:
 Fac tuum beneplacitum
 Fiat in me perpetuum.
Amoris vis me penetrat
 Ignita, totum occupat,
 Exurens me purificet,
 Transformet & inebriet.
IESV te solum sentiam,
 Ex toto corde diligam,
 Vnum in cunctis videam,
 Semperq; plus te siciam.
 Fac mundo totus moriar,
 Absorptus tecum vniar,
 Egrediens hinc gaudia
 Mox ducar ad coelestia.
IESV te laudent omnia,
 Ex me sit tibi gloria
 Patri cum sancto spiritu,
 Vbiq; sine transitu, Amen.
 De diuina charitate, gradus, officia dignitas-
 temq; eius explicans, pius admodum
 & elegans,
 Hymnus XXIII.
Adest sanctæ charitatis,
 Et diuinæ bonitatis,
 Celebris memoria.

Quæ creauit, pascit, regie,
 Reparauit quos elegit,
 Sua fouens gratia.
Vita qui beata frui
 Cupit, charitas est cui
 Merces repromittitur,
 Charitas dum obseruatur,
 Virtus omnis instauratur.
 Moritur cupiditas.
 Charitatem possidete,
 In qua pendent & Prophetæ,
 Legisq; perfectio.
 Ipsa est præcepti finis,
 Iungens humana diuinis,
 Virtutum connexio.
 Angelorum si loquaris
 Linguis, frustra gloriariis
 Fide & scientia.
 Charitate dum nudaris,
 Prophetia nil iuvaris,
 Perit continentia.
 Charitas non irritatur,
 Abest liuor, nec inflatur
 Credit, sperat omnia.
 Patiens est & benigna,
 Cuncta suffert, non maligna,
 Crescens non fit nimia.
 Langue, non desidiosa,
 Gaudet, non ambitiosa,
 Dei sit gloria.
 Sua putat aliena,
 Parcit, fert, dat, est serena,
 Nihil agit perperam.
 Ultra vires se extendit,
 Non se querit, nec intendit,
 Ipsa nunquam excidit.
 Contra hostes ipsa munit,
 Nos coniungens Deo vnit,
 Nam dilecta operit.
 Hæc illuminat obscura,
 Vulnerat & mollit dura,
 Vitia mortificans.
 Hac iustificatur reus,
 Charitas est enim Deus,
 Omnia pacificans.
 Ipse prior nos amauit,

Factus

HYMNORVM CHRISTIFORMIVM LIBER VNVS.

43

Factus homo prædicauit
 Mundo, Dei filius.
 Ut gallina congregauit,
 Sanguine quos suo lanis,
 Pro peccatis mortuus.
 Charitatem commendauit,
 Sua carne dum cibauit
 Quibus pedes lauerat.
 Hoc est eius ut mandata
 Seruet proximo det grata,
 Ut fibi quis postulat.
 Non scandamus vnitatem,
 Teneamus charitatem,
 Pacis atq[ue] vincula.
 Sine qua nihil prodesse,
 Cum qua potest nil obesse,
 Qua habentur omnia.
 Ergo miseri, ingrati,
 Te rogamus nunc prostrati
 Dei clementia.
 Parce nostra prauitati,
 Infere nos charitati
 O misericordia.
 Da quæ iubes nos seruare,
 Et quæ vetas declinaro
 O diuina bonitas:
 In terapi inflammemur,
 Et absorpi transformemur,
 O immensa charitas.
 Casto iugi nos amore,
 Gratia fac plenos rore,
 Firma nos & poside.
 Ut in morre liberati,
 Per te sumus mox beati
 In celesti lumine, Amen.
 De Beatisimæ virginis Mariæ laude & veneratione, Hymni quinque, gaudia quinquaginta beatissimæ Dei Genitricis gloriofissimæque semper Virginis Mariæ, quibus præ ceteris hominibus (ut est in omnibus singularis) in terra cœloque exultat, succinitum explicans,

Hymnus X X IV.

A B æterno es dilecta,
 Dei mater præelecta
 In salutem omnium.
 Deus qui te præparauit,
 Dignam fecit, & ornauit
 Sua mater fieres.
 A Prophetis prædicata,
 Signis, typis figurata,
 Desideratissima
 A peccato præseruaris,
 Mox concepta consecrari
 Dei habitaculum.
 Teparentes genuerunt
 Sancti, steriles fuerunt
 Fœcundati cœlitus:
 Sacerdotum, Prophetarum,
 Regum & Patriarcharum
 Stemma te nobilitat
 Legem, psalmos didicisti,
 Nihil non intellexisti:
 Te docebat Vnctio.
 A delicto tu secura,
 Et ab omni labe pura
 Angelis es mundior.
 Tota pulchra, graciola,
 Supra modum speciosa,
 Nil decoris defuit.
 Gratia es omni plena,
 Virgo mitis & serena,
 Places & altissimo, Amen.

Hymnus. XXV.

TEin templo dedicasti,
 Deo totam principasti,
 Vitam agens cœlicam.
 Dulcis, pia, cunctis grata,
 Pulchra, mitis, honorata,
 Omnibus amabilis.
 Speculum es castitatis,
 Et exemplum sanctitatis,
 Morumq[ue] perfectio.
 Castitatem tu voulisti
 Deo dum te obtulisti,
 O regina virginum.

h h h

Iustitia

Iusto Ioseph desponsaris,
Dei sponsa quo seruaris,
Vitam agens ccelicam.
Deum humilis orabas,
Cui deuota supplicabas,
Pius nos redimeret.
Calitus es salutata,
Dum consentis expectata,
Virgo Deum concipis.
Ferens Deum non grauaris,
Plenus sed Deo lataris,
Portans hunc in vtero.
In montana properasti,
Elizabeth dum salutasti,
Adimpleris Spiritu.
Virgo Deum genuisti,
Et dolore caruisti,
Plena cordis iubilo, Amen.

Hymnus. XXVI.

O quam sancte exultabas,
Deum quando tu lactabas
Ubere virginco.
Tu gaudebas reuelari,
Cognitumq; honorari,
Iesum Dei filium.
Tu in gremio fouebas,
Operansq; nutriebas
Hunc, qui pascit omnia.
Hunc in templo reperisti,
Gaudens tecum reduxisti,
Moesta quem quafueras.
Tecum latens morabatur,
Fabro natus putabatur,
Erat tibi subditus.
Eius signa contemplari,
Gloriaq; gratularis,
Dum dat beneficia.
Delectaris veritate,
Et sermonum suavitate,
Populo dum prædicat
Peccatores ad se vocat,
Et conuescens ad se locat,
Mitis & misericors.
Suo corpore cibauit,
Et amore inflammauit,

Sacra menta statuens.

Magno pretio quod empti
Simus, à morte redempti,
Nobis ipsa faueras, Amen.

Hymnus. XXVII.

A stas Christo patienti,
Collaboras redimenti,
Charitatem socians.

Sola credis, sola speras,
Amans sola perseueras,
Typum dans Ecclesiaz.

Mortem victor superauit,
Patris iussa consummauit,
Iesus Dei filius.

Prima vides resurgentem,
Gloriosum & fulgentem,
Sancto plena gaudio.

Hic ascendens, copiosam
Turbam ducit gaudiosam,
Potens quam redemerat.

Spiritus nos replet idem,
Mundum quo recepit fidem,
Missi dum hunc prædicant.

Fidem gaudes dilatari,
Et innumerous saluari
Tui nati sanguine,

Languidis cupita dari
Et miracula patrari
Iesu vides nomine.

Castitatem imitantur
Tuam, mundum aspernantur
Virgines & Monachi.

Martyres qui dilexerunt
Christum, sanguinem fuderunt
Pro ipius nomine, Amen.

Hymnus. XXVIII.

A dsuprema suspirabas,
Euocata anhelabas,
Ad dilectum filium.

Moriendo dormiuisti,
Et non dolens tradidisti,
Deo tuam animam.

Hic assumptam te coronat,
Immortalitate donat
Corpo & spiritui.

Super

HYMNORVM CHRISTIFORMIVM, LIBER VNVS.

433

Super cœlos exaltata,
Sanctis Angelis prælata,
Es post Deum celsior.
Ut se fulget inter astra,
Cœli sic illustrat castra
Tux splendor gloriæ.
Filius dat sua dona,
Cœliq; paravit bona
His qui tibi seruiunt.
Tu in cœlo principatum
Obtines, est cunctis gratum,
Quod regina præcipis.
Christus matrem te honorat,
Quicquid peris, id exorat,
Tua feruens charitas.
Proxima es Trinitati,
Nam supernæ ciuitati
Decor es & gloria
Honor tuus semper crescit,
Amor tuus nec marcescit
In cœlesti Curia, Amen.
Versus memoriales, Articulos hos significantes.

Diligit, ante parat, signat, præseruat, à sanctis:
Nobilis, omnia scis, pura es,
pulcherrima, plena.
3 In templum, dulcis, perfecta, voues,
noua sponsa.
4 Exoras, conceptum, fers, montana,
parisq;
5 Laete, reuelatur, nutrit, reperis, ha-
bitauit.
6 Signa facit, docuit, pius est, Sacramen-
ta, redemit.
7 Astas, & credis, viator, surrexit in al-
tum.
8 Impleuit, credunt, miracula, castaq;
Martyr,
9 Euocat, & dormis, assumpta, supre-
maq; fulges.
10 Dona, tuis mandas, consentit, proxii-
ma, crecunt.
Vt inter omnes mulieres claras bea-
tissima Virgo Maria benedictissima illu-
strißimæq; prædicetur, sub nota, Pange Abilag deliciosa,
lingua concinendus,

Hymnus XXIX.

Tu i mater ad honorem
Castæ regis incliti,
Fac canentes ad amorem
Accandamus frigidi,
Spiritumq; pinguorem
Sentiamus aridi.
Inter omnes benedicta,
Grata semper Domino
Prædicaris & inuicta
Cœlitus ab Angelo.
Nostra mater ob delicta,
Digna Dei filio.
Virgines tu castiores
Præcis virgo purior,
Singulares supra matres
Paris & integrior,
Mulieres simul omnes
Vincis & illustrior.
Ab æterno præelecta,
Donis cumulatior,
Deo semper es dilecta,
Meritisq; ditionis,
Ad suprema iam subiecta,
Gloria beatior.
Est Rebecca speciosa,
Longè tu formosior.
Dei sponsa generosa,
Rahab fide plenior.
Quam Ruth erat virtuosa,
Moribus es clarior.
Prudens erat Thécuitis
Mulier, tu doctior.
Consulit & Abelitas,
At tu sapientior.
Est deuota Sunamitis,
Pia tu clementior.
Scelus ibat vindicatum
Daud fortis & pugil,
Placat humilis iratum
Obuians Abigail.
Deum reddis tu pacatum,
Nobis orando vigil.
Mitis es & gratiofa,
Rachel amabilior.

iii Vir-

Virgo manes castior,
 Ut regina gloria
 Esther sed acceptior.
 Docta mater suum natum
 Samson Deo consecrat.
 Samuelem Deo gratum
 Munus Anna dedicat,
 Templum sibi preparatum
 Te Deus inhabitat.
 Anna senex de Infante
 Prophetabat vidua,
 Tibi quæ fuerunt ante
 Plenius iam cognita,
 Sacra Sancto reuelante
 Spiritu mysteria.
 Paris Christum & renatos,
 Sara mirabilior
 Nos in cruce tibi datos
 Tu Lia fecundior.
 Foue tuos adoptatos,
 Eua matre melior.
 Condolens dum anxiaris,
 Salome constantior.
 Scans sub cruce desolari,
 Noemi tunc tristior,
 Plangens natum contemplaris,
 Sara sed maturior.
 Per te reconciliati,
 Delbora tu iustior,
 Sumus quoque liberati,
 Judith ozelosior,
 Hostes nostri sunt prostrati,
 Iabel nam es fortior.
 Bersabea Salomonis,
 Matregloriosior,
 Altior es cœli thronis,
 Christo tu vicinior,
 Mille fulges nunc coronis
 Cunctis excellentior.
 Gloria fit tuo Nato,
 Patri cum Paracelto.
 Liberet nos à peccato,
 Qui præ nostro debito,
 Corpore tam delicato,
 Mortem fert gratuitam, Amen.

Gaudia quindecim beatissima Virginis
 Maria breviter explicans,
 Hymnus XXX.
GAude Virgo Virginum,
 Mater Iesu Christi,
 Primum quia gaudium
 Nobis contulisti,
 Quando velut oriens
 Aurora prodisti
 Orem tuo tribuens
 Lucem mundo tristi.
 Per hoc dulce gaudium
 Virgo mater Dei
 Apud tuum filium
 Memor esto mei.
 Gaudie quia cœlitus
 Ad te destinatur
 Gabriel Archangelus,
 Ut tibi dicatur:
 Ave plena gratia
 Qui te sic affatur
 Nuntius ne timeas
 Monet & hortatur.
 Ad affatum Angeli
 Læta respondisti,
 De me ancilla Domini
 Fiat ut dixisti.
 Quod dum Verbi nuntio
 Responsum dedisti,
 Ventris sub hospitio
 Verbum concepisti.
 Exultat tum Elizabeth
 A te salutata,
 Exultat & soboles
 Eius nondum nata
 Eo quod credideris
 Dicta es beata,
 Dominum magnificans
 Sic magnificata.
 Gaudie cuius uterum
 Decenter ornauit,
 Et quod eum proprium
 Sibi coaptauit,
 Gael rex & Dominus,
 Et qui te creauit,
 Totis nouem mensibus

In te repausauit.
 Stella Sole clarior
 Gaude stella maris,
 Ex te clarus exiit
 Radius solaris.
 Singularis gloria
 Dono gloriaris,
 Dum Solem iustitiae
 Virgo pura paris.
 Pastores accelerant
 Ad Bethleem tendentes,
 Verbum quod audiabant
 Factum requirentes.
 Querunt & inueniunt,
 Et inuenientes
 Te gaudere faciunt
 Tibi congaudentes.
 Sic & Magi de longe
 Veniunt, dicentes:
 Vbi est qui natus est?
 Ad quem venientes
 Adorant, & offerunt
 Dona, procidentes.
 Læta Magos aspicis
 Ista facientes.
 Gaudie cuius brachijs
 Puer deportatur,
 Ad templum cum hostijs
 Patri præsentatur.
 Offertur pro perditis,
 Sic Pater placatur,
 Et pax tuis meritis
 Reis redonatur.
 Cùm Christus ad nuptias
 In vinum mutauit
 Aquam quibus hydrias
 Impleri mandauit.
 Signorum primitias
 Hoc signo monstrauit,
 Quo primas delicias
 Mundo propinauit.
 Ex te vitæ vinea
 Botrus vitæ natus,
 Crucis neci figitur,
 Diræ morti datus.
 Cuius sic te cruciat

Crux & cruentatus,
 Mirè te læ ificas
 Mirè suscitatus.
 Partus tui munere
 Perit mors consumpta,
 Porta patet gloria
 Spe vitæ resumpta.
 Cùm de morte rediens
 Ex te caro sumpta.
 Ad paternæ dexteram
 Sedis est assumpta.
 Quando cum discipulis
 Inter consedisti,
 Et de his quæ fuerant
 Facta contulisti,
 De vita de moribus,
 Et de morte Christi,
 Dona sancti Spiritus
 Læta suscepisti.
 Quando cœli solium
 Læta conscendisti,
 Læta cœli ciuium
 Turbis occurristi.
 Occurrentem Filium
 Plus læta vidisti,
 Ad cuius consortium
 Tunc læta venisti.
 Nam regina reges
 In regno cœlorum,
 Vbi cunctis præfides
 Choris Angelorum.
 O pia pax pectorum,
 Salus peccatorum,
 Esto tui memorum
 Memor miserorum. Amen.

Iesu Christi vitam, passionem, beatissimæq; Virginis Mariae matris eius praconia,
 explicans, in decades quinque distributiu;

Hymnus XXXI.

Decas I. Pater noster, Ave Maria.

Iesu consubstantialis
 Patri ex quo semper talis,
 Angelis non parcit malis,
 Sed è cœlis ejicit.

iii & Iesu

Iesu omnia creauit,
Protoplastos collocauit,
Quos peccantes castigauit,
Trudens in exilium.

Gentem ex AEgypto duxit,
Legē Moysi quam instruxit,
Ex qua nobis stella luxit,
Mundi solem pariens.

Salve virgo p̄ælecta,
Ab æternō p̄ælecta,
A Prophetis p̄æspecta,
Repromissa gentibus.

Angelus p̄ænuncianuit
Ortum tuum, quem beauit
Deus, atque p̄æseruauit
Te ab omni macula.

Aue gratijs ornata,
Cunctis donis decorata,
Pulchra nimis, dulcis nata
Sanctis de parentibus.

Salve quæ te obtulisti
Deo, quem & timuisti,
Cui semper placuisti
Humilis, obediens.

Hunc contemp̄ans dilexisti,
Colens, ardens inhæfisti,
Cui priueni deuouisti
Te in sponsam virginem.

Sancto Joseph desponsaris,
Et pro plebe dum precaris,
Angelo mox salutaris,
Aue plena gratia.

Audiens te matrem fore
Virginali cum pudore,
Annuençy cum seruore
Virgo Deum concipi.

Decas II. Pater noster, Aue Maris.

O quām mirum tunc sensisti
Gaudium, dum concepisti
Deum, læta quem gesisti
Corde sub virgineo:

Mox cognatam visitabas,
Salutando quam facrabas,
Ut ancillam te parabas,
Seruiens humiliter.

Aue mater singularis,
Gaudens virgo Deum paris,
Nec in partu anxiarjs,
Vili sub tugurio.

Quem mox natum adorasti,
Amplexatumq; lactanti,
Inuolutum reclinasti
Arcto in præsepio.

Hunc infantem corde tristi
Circumcidisti conspexisti,
Quem ab Angelis audisti
Collaudari cœlitus.

Quamuis virgo genuisti,
Legi tamē obedisti,
Regem coeli redemisti
Paupertatis hostia.

Regis iram audiebas,
In AEgyptum fugiebas,
Hic intrantem nutriebas
Manuum laboribus.

Puerum ad fœsta pergens
Perdidisti, mœsta quærens,
Sed inuentum tecum gauoens
Ducis hunc ad propria.

Qui regressus mox seruinit
Tibi, sed & obediuit,
Tecum sic ignotus viuit,
Latens multo tempore.

Qui Jordane baptizatus,
A Ioanne demonstratus,
In deserto est tentatus
Longa post ieiunia.

Decas III. Pater noster, Aue Maria.

Hic eundo fatigatus,
A Estu, fame, cruciatus,
Frigoreq; molestatus,
Multæ fert incommoda.

Qui castella peragruit,
Prædicandoq; vocavit
Reos, cum his mancuvauit,
Donans indulgentiam.

Turbam multam satiauit,
Cunctos languidos sanauit,
Mortuosq; suscitauit,
Dæmones ejcivit.

Magda-

HYMNORVM CHRISTIFORMIVM, LIBER VNVS.

437

Magdalenam hic amauit,
A peccatis quam mundauit,
Et in monte pernecauit,
Dum caret hospitio.
A Iudeis est tentatus,
Persecutus & vexatus,
Super urbem lachrymatus,
Turbam habet obuiam.
Proditorem tolleravit,
Et suorum pedes lauit,
Carne sua quos cibauit,
Sacramentum statuens.
Prædicando confortabat,
Tristes Patri commendabat,
Intrans hortum ter orabat
Procidens in faciem.
Qui se Patri resignauit
In agone dum sudauit,
Dormientes excitauit,
Confortatus Angelo.
Dum à Iuda osculatur,
Captus, cæsus, vinculatur,
Sic ad Annam præsentatur,
A suis relinquitur.
Hic à seruo verberatus
Est, à Petro ter negatus,
Ad Caypham præsentatus,
Multas fert iniurias.

Decas IV. Pater noster, Ave Maria.

Quem consputum & velatum,
Et ut reum condemnatum
Vinctum ducunt ad Pilatum,
Accusant mendaciter.
Ad Herodem destinatus
Tacuit interrogatus,
Alba ueste diffamatus,
Rediit ad Præsidem.
Qui latroni comparatur,
Ad columnam alligatur,
Nudus dirè flagellatur,
Sacrum fundens sanguinem.
Purpura quem uestierunt,
Ec corona impresserunt,
Salutatum confuerunt,
Sceptro caput verberant.

Quia ad crucem postulatus,
Ad tribunal est damnatus.
Portans crucem lamentatus
Est à mulieribus.
Iesus felle dum potatur,
Vestimentis denudatur,
Dolor omnis renouatur,
In cruce extenditur.
Crucifixus eleuatur,
Homicidis sociatur,
Et à multis blasphematur
Insignitus titulo.
Pro tortoribus orauit,
Reo veniam donauit,
Matrem pie commendauit
Eli, Eli clamitans.
In quo cuncta languerunt,
Vires omnes defecerunt,
Cor & lingua atuerunt,
Plenus est doloribus.
Sitiens sol dum gustauit,
Quæ suscepit consummauit,
Se commendans expirauit,
Cum clamore valido.

Decas V. Pater noster, Ave Maria.

Elementa tremuerunt,
Quidam corda tunderunt
Sanguis & aqua fluxerunt
De transfixo latere.
Quem de cruce tibi datum
Amplexaris cruentatum,
Inuolutum tumulatum,
Plangis tristis abiens.
Qui captiuos visitauit,
Limbum intrans coruscavit
Et electos liberauit
Magno cum tripudio.
Qui resurgens triumphauit,
Te confortans visitauit,
Magdalenam confortauit,
Hinc apparens cæteris.
Dum ascendit gloriose,
Dona misit copiose,
Undique dum fructuosè
Prædicant Apołoli.

iii 3

Ti

IOAN. LANSP. CARTHVS.

Te assumptam exaltauit
Super coelos coronauit,
Prestatamq; donauit
Tibi super omnia.
Sancti mundum contempserunt,
Quidam sanguinem fuderunt,
Carnem suam affixerunt,
Pro ipsis nomine.
Qui in celis gloriosus,
Iustus est, deliciosus,
Semper est & gratiosus
Cunctis penitentibus.
Qui mox iudex est venturus,
Facta nostra discussurus,
Bonis vitam est daturus,
Et malis supplicia.
Fac o mater pietatis
Ut parcat nostris peccatis,
Ne damnemur, sed beatis
Iungamur in gloria, Amen.

Horas septem compassionis Beatissima
Virginis Marie explicans,

Hymnus XXXII.

Ad Matutinam.

MAtris cor tristis
Pium angustatur,
Hora noctis media.
Dum nunciabatur,
Iesus quod ab impijs
Captus & ligatus,
Ductus est conuictis,
Caesus & negatus.

Ad Primam.

Hora prima genuit,
Videns suum natum,
Qui ut agnus tacuit,
Duci ad Pilatum.
Hunc iniquis testibus
Cernit accusari.
Sputis & verberibus
Impiè tractari.

Ad Tertiam.

Hora videt tertia
Iesum flagellari,

Et illusum purpura,
Spinis coronari,
Crucem in angustia
Cernit baulantem,
Cruenta vestigia.
Turbam subsannantem.

Ad Sextam.

Hora sexta doluit
Mater, dum extensus
Crucifixi conspicit,
Nudumq; iuspensum.
In latronum medio:
Quem & blasphemari
Audit: sed a filio
Seji commendari.

Ad Nonam.

Hora nona filium
Audit derelictum,
Plagis cernit luctum,
Misere afflictum:
Qui fel gustat sitiens,
Et mox expirauit:
Cuius cor aperiens
Miles perforauit.

Ad Vesperas.

De cruce depositum
Mater dolorosa
Planxit unigenitum
Voce querulosa.
Quem in finu continens
Hora vesperarum
Terfit plagas ablueens,
Vnda lachrymarum.

Ad Completorium.

Heu, ad completorium
Dedit sepulturæ,
Nostram spem & præmium
Gloria futurae:
Hinc ad urbem redire
Mente consternata,
Surrectum credidit
Mater desolata.

Oblatio.

Horas has canonicas,
Mater Iesu pia,

Atque

Atque tuas lachrymas
Cordis symphonia
Offerens nunc supplice,
Aetos in agone
Mihi sicut filio,
Consors sim coronaz, Amen.
Dolores septem B. Maria explicans,

Hymnus XXXIII.

Salue quæ dum Simonem
Audis, nati passionem
Sensis, Iesum intuens.
Eius saucier nos dolor,
Ardens & transformet amor,
Fac ô mater diligens, Ave Maria.
2 Salve meerens dum audisti
Meditaram necem Christi,
Fugis in exilium.
Fac spernamus cuncta vana,
Fugiamus & mundana
Tuam propter filium, Ave Maria.
3 Salve mater, quæ manentem
Templo filium docentem,
Moesta queris triduo.
Iesum fac possideamus,
In præfluris gaudeamus
Constantes perpetuo, Ave Maria.
4 Salve mater tuo nato
Capto, ceso, prægrauato
Obuians tristissima.
Funditus nos abnegando,
Eius vitam imitando
Sequi fac vestigia, Ave Maria.
5 Salve Christum quæ pendentera
Crucifixura & gementem
Cernis cum tristitia.
Eius fac nos hic purgari
Poenis, post mortem hæri
Tecum mox in gloria, Ave Maria.
6 Salve mortuum quæ natum
Fodi cernis, hinc locatum
Tuo plangis gremio.
Fac nos tota poenitere.
Mente, Christi poenas ferre
Corde fidelissimo, Ave Maria.
7 Salve dolens reliquisti

Hunc sepultum dum vidisti,
Nati poenas recolens.
Iesum fac nos meditari,
Semper hoc inebriari,
Pia tu nos protegens, Ave Maria.
Ea qua beatissima Deipara Virgo Maria
ex filii passione per compassionem sustinuit,
paucu explicans,

Hymnus XXXIV.

Recordare virgo Christi,
Quia hic quem dilexit
Ex te pauper nascitur,
Recordare quia natus,
Et in foenum reclinatus,
Carne circumciditur.
Recordare Simeonis
Per quem tua passionis
Gladius exprimitur.
Recordare quia eum
Ad perdendum tanquam reum
Herodes persequitur.
Recordare cruciatus
Cum amissus à te natus
A Iosepho queritur.
Recordare quia ductus
In AEgyptum & reductus,
Desertum ingreditur,
Recordare quia laetus
Vijs, ventis, imbris passus
Tentari permittitur.
Recordare Sunamitis
Aestus, pruinæ, famis, sitis,
Quibus crebro læditur.
Recordare quia plorans
Sanans, docens & laborans
A cunctis despicitur.
Recordare quod à cena
Facta, turba, ira plena,
Traditur & venditur.
Recordare quo mœrere,
Quo pauro, quo sudore
Sanguinis perfunditur.
Recordare quo tumultu,
Quibus armis, quo insultu,
Nocte comprehenditur.
Recordare quia vincitur,

Tanquam latro ferro cinctus,
A ministris trahitur.
Recordare quia pilis
Eius vultus, tanquam vilis
A suis relinquitur.
Recordare quia tritus,
Conculcatus & illitus,
Ter negatus scribitur.
Recordare quia datus
Turbis ut rex salutatus,
Adoratus legitur.
Recordare virgo bona
Quali ferto, qua corona
Caput eius teritur.
Recordare quod exutus,
Flagellatus & consputus,
Purpura induitur.
Recordare quia ueste
Alba, iusus in honeste
Ab Herode spernitur.
Recordare quia gratus,
Accusatus, abiuratus
Tandem morti traditur.
Recordare quia terre
Dominator, crucem ferre
Humeris conspicitur.
Recordare quia a trucis
Cum ini quis ligno crucis
Extensus affigitur.
Recordare quia iustus
Condemnatur & iniustus
Barabas dimittitur.
Recordare quia vermis,
Ligni tener & inermis
In ligno erigitur.
Recordare quod inquietus.
Victor tanquam maledictus
Sic pendere cernitur.
Recordare quia poris
Eius ruptis vi doloris,
Cruor largus funditur.
Recordare quanto zelo
Cruor ille tuo velo
Rofeus excipitur.
Recordare quia gratum
Corpus eius denudatum

Per te mater tegitor.
Recordare quia gentes
Blasphemabant: Vah, dicentes,
Ut quid templum soluitur?
Recordare quo sermones
Increpatur a latrone,
Sors in uestem mittitur.
Recordare fellis quoque
Et acetimam vtroque
Dominus reficitur.
Recordare quo ferores
Eli clamans in dolore,
Serelictum queritur,
Recordare quo tremore
Terra, Templi cum clamore
Vita mundi moritur,
Recordare quo moerore
Vida manat & cruento
Latus eius foditur.
Recordare quo rugrone
Pro dilecti passione,
Pestis eius scinditur.
Recordare per quem plancitum
Corpus illud lacroisanctum
De cruce deponitur,
Recordare quo conductu,
Quanto fletu atque luctu,
Sepulturæ traditur.
Per has ergo Virgo suas
Passiones, imo tuas,
Nos emunda sordibus.
Ut felices cicatrices,
Christi firmas dent radices
Nostris fixæ cordibus. Amen.
*Gaudia septem corporalia B. Virginis
Marie explicans,*
Hymnus XXXV.

GAude dulcis mater Christi,
Virgo Deum concepisti
Gabriele nuncio.
A peccatis abstinere,
Deo fac nos inharrere
Corde sincerissimo, Ave Maria.
Gaudie quia Deo plena
Peperisti sine pena
Cum pudoris lilio.

Nostris

HYMNORVM CHRISTIFORMIVM LIBER VNVS. 441

Nostra quæso tu sis mater,
Regat nos cœlestis Pater,
Placeamus filio, *Aue Maria.*
3 Gaudé quia venientes
Nato Reges offerentes
Cornis tria munera.
 Fidem, spem & charitatem,
 Castitatem, caritatem,
 Nobis dulcis impetra, *Aue Maria.*
4 Gaudé quia tui nati,
Quem videbas mortem pati,
Fulget resurrectio.
 Nobis da contritionis
 Fletumq; compassionis,
 Mundus sit fastidio, *Aue Maria.*
 Gaudé videns tuum natum
 Ascendentem, & stipatum
 Sanctis cura tripudio.
 Iesum fac nos imitari,
 Coelo mente conuersari,
 Mites in exilio, *Aue Maria.*
6 Gaudé suos quod descendit
Replet, firmat & accedit
Mundatq; Paracletus.
 Illo fac nos illustrari,
 Regi, pasci, roborari,
 Vngi, rapi cœlitus, *Aue Maria.*
7 Gaudé quæ post Christum scandis.
Et est honor tibi grandis
In cœlesti curia.
 Virgo mater pietatis,
 Cunctis munda nos peccatis,
 Duc ad cœli gaudia, *Aue Maria.*
 Gaudia septem eiusdem B. Mariae spiri-
 tualia explicans.

Hymnus. XXXVI.

Gaudet ceterum angelorum
Quæ transcedis & sanctorum
Cunctis gloriofior.
 Nostra mens se noscat, spernat,
 Fac sub cunctis se prosternat,
 Imis sit humilior, *Aue Maria.*
 Gaudet sedens Trinitati,
 Filijs dignitati

Es honore proxima.
 Christo fac nos conformari,
 Eius cruce gloriari,
 Sequitq; vestigia, *Aue Maria.*
3 Gaudemitis & serena,
 Nam tu fulges Deo plena,
 Cunctis ferens gaudia
 Semper tu nos sic illustra,
 • Ut nil faciamus frustra,
 Deo sed placentia, *Aue Maria.*
4 Gaudet tu quam contemplatus
 Parens amans veneratur
 Omnis cœli curia.
 Plene fac nos abnegemus,
 Omnibus obtemperemus
 Mater tui gratia, *Aue Maria.*
5 Gaudet nam his qui te colunt
 Dabit Iesus, quod nunc volunt,
 Præmium perpetuum
 Te colamus sic deuota
 Mente, nostra ut sis tota,
 Nostrumq; præsidium, *Aue Maria.*
6 Gaudet Deo sic coniuncta,
 Ut mox assequaris cuncta
 Pia quæ volueris.
 Deo nostras preces offer,
 Exauditas nobis refer
 Tuis sanctis meritis, *Aue Maria.*
7 Gaudet quia non cessabunt,
 Crescent semper & durabunt
 Tua mater gaudia.
 Fac in nobis non tepescat
 Sed plus fervens semper crescat
 Charitas & gratia, Amen. *Aue Maria.*
Pius admodum ad D. Virginem Mariam Chri-
stii matrem, quam Angeli cœlinisse co-
ram Virgine auditi sunt,

Hymnus. XXXVII.

Casta matris antethorum,
Qua lactatur rex cœlorum
Attollamus gaudia,
 Salve virgo stirps beata,
 Fructu cuius instaurata
 Rerum sunt primordia.
 In salutem præparata

kkk

Despe-

Desperatis si es optata
Egris dans remedia.
Iuga legis quos premebant,
Ad te vota suspendebant
Planctus & suspiria,
In tormentis post te flebant,
Te lamentis requirebant
Captiuorum agmina.
Templum facta maiestatis,
Pulsos primæ dignitatis
Ducis ad palatia.
Thimiamam suavitatis
Tu odore sanctitatis
Perfudisti secula.
Verbo læta, partu sceta
Nobis datum profer natum,
Genitricum gloria.
Omni laude digna gaude
Stella maris, sol quem paris
Mundum replet gratia.
Stella felix, felix ortus
Cuius ductu virtus portus
Patet pulsis patria.
Per te Christus parit pactum,
Cedit hostis, ius confractum
Mortis filiet curia.
Per te salui te collaudent
Per te deritur quod non audent
Preces & mens conscientia.
Quos reatus lapsos præmit,
Tuo nato qui iam venit.
Offer & concilia, Amen.

Hymnus. XXXVIII.

Gaude regina nobilis
Virgo incomparabilis
Rosa rosarum omnium,
Et litorum lilyum.
Gaudie virgo dulcissima.
Cuius corpus & anima
Singulare miraculum,
Sanctitatis est speculum.
Gaudie cuius eloquia
Sunt sicut mala aurea
Cuiusque motus animi.

Vincunt odorem balsami,
Gaudie cnius operibus,
Tanquam stolis regalibus
Nitit corpus Ecclesie,
Vestitur rex iustitiae.
Gaudie regina præpotens
Aeterna luce præminens,
Virgo nimis amabilis
Tota desiderabilis,
Gaudie celorum domina
O virgo tu pulcherrima,
Gaudie misericordissima,
Gaudie perenni gloria.
Da nobis desiderium
Videndi te & filium,
Ut nostro desiderio
Vestra iungatur visio, Amen.

Alius ad eandem Hymnus XXXIX.

Ave virgo gloria,
Stella sole clarior,
Mater Dei spesiosa,
Fauo mellis dulcior.
Rubicunda plusquam rosa,
Lilio candidior,
Pia, mitis, gratiofa,
Nectare suauior.
Cunctis gratijs ornata,
Vniuersis sanctior,
Terra cœloq[ue] prælata,
Creaturis altior.
Omnis virtus te decorat,
Angelis es purior,
Omnis sanctus te honorat,
Beatis, felicior.
Mille fulges nunc coronis,
Christo tu vicinior,
Nos adorna nati donis,
Omnium clementior,
Dulcis mater pietatis,
Pete nobis veniam:
Et purgatos à peccatis,
Duc ad cœli patriam, Amen.

Privilégia duodecim glorioſissima Virginis
Maria explicans, Hymnus XL.

Aue

Magis quam situi,
Qui per mundi scelera
Currens circumiuit.
Aue nostrum gaudium,
Nostra spes & vita:
Per quam sunt remedia
Aegris impartita.
Generalem generis
Sortem non obliita,
Ad æternæ pabulum,
Vitæ nos iuuita.
Aue fons clementiæ
Veniaç vena,
Per quam nobis redditur
Vitæ cantilena.
A peccato libera
Icos & eius poena.
Ad æternæ patriæ
Perduc nos amena,
Aue nostri generis
Parens & patrona,
Supra cunctos possidens
Gratiarum bona.
Tuis sanctis precibus
Meritisq; dona,
Ne mens nostra solito
Sit in malum prona,
Aue virgo, suscipe
Mentis in conclavi
Verba, quibus toties
Veniam rogaui.
Et audito saepius
Aue tam suauis,
Fac me quæso domina
Procul à vx graui Amen.
Offero verba tibi ter quinq;aginta Ma-
ria.
Hoc breue Psalterium suscipe virgo pia.
Suffiratio pia ad Dei matrem.

SAlve stella maris, quæ cunctis clarior
astris.
Hunc geris in gremio qui Deus est &
homo
Est tuus ipse pater, es & virgo sua mater.
Fit qui te fecit, te mediante caro.

Lucis da copiam excis, ægris medicina m
Contritis veniam, debilibus fer opem.
Auersos reuoca, conuersis iugiter asta.
Lætifica mœstos, protege nos mi-
seros.
Te quis flens adiit, qui non animatus ab-
iuit?
Imo si peteris, distimulare nequis.
Quæsumus ergo tuas famulas Christi re-
gesponsas
Ut sponsos placeant, atq; fidem teneant
Cum nudus meritis item iudicis ante tri-
bunal
Mater sancta Dei, sis memor oro mei,
Amen.
*Laudes sanctissima virginis Mariae mira
artificio explicans.*
Hymnus. XLIII.

AVE plena gratia
Virgo fecundata,
Mundi spes & gloria,
Mater illibata.
Peccatorum venia,
Sponsa consecrata,
Sanctorum lætitia,
Regina beata.
Aue venerabilis,
Mater pietatis,
Mater admirabilis,
Mater sanctitatis.
Flos incomparabilis,
Hortus voluptatis,
Splendor ineffabilis,
Templum Deitatis.
Aue decus virginum,
Speculum decoris,
Consolatrix omnium,
Vinculum amoris.
Purgatrix peccantium,
Medela languoris,
Verum lumen luminum,
Mater redemptoris.
Aue vas clementiæ,
Gratiæ piscina,
Portus indulgentiæ.

Vinc

- A** Ve mater pietatis,
 Et totius Trinitatis
 Nobile triclinium.
 Aue tantæ dignitatis!
Vt sis consors Dei Patris,
 Potens ad auxilium.
Aue tui creatoris
Mater nostri redemptoris,
 Virgo prudentissima.
 Aue sponsa delicata
 Paracleto consecrata,
Dulcis, clementissima.
 Aue semper Beo grata,
 Omnia vœ præseruata
 Cuiusvis peccaminis.
 Aue doris illustrata
Virtutibus adornata
 Cunctis quoq[ue] gratijs.
Aue virgo peractua,
 Summeq[ue] contemplativa,
 Omnia sanctissima.
 Aue nostra consalutatrix
Filiij cooperatrix,
 Martyr constantissima
Aue iam glorificata,
 Supra cunctos exaltata
 Corporis & anima.
 Aue sceptris & coronis,
Fulgens cunctis Dei donis,
 Christo sedens proxima.
Aue decus angelorum,
 Honor gaudium Sanctorum
Vnueris imperans.
Aue nostra mediatrix,
 Afflictorum consolatrix.
 Nostris semper miserans, Amen.
Deprecatorius ad B. Mariam Virginem,
 Hymnus. XLI.

O Maria virgo pia,
 Mater Dei, ecclie via,
 Angelorum domina.
 Me conforta, me defende,
 Contra hostes manum tende,
 Delens quæque vitia.
O Maria mater lucis,

Quæ ad lumen nos reducis,
 Esto mihi prævia.
 Serui tui preces audi,
 Et intentum tuae laudi,
 Christo reconcilia.
 Ora regem tuum natum
 Ut me multis implicatum
 Curis & erroribus,
 Mundum reddat à peccatis,
 Et infundat veritatis
 Lumen meis sensibus.
 Cum feroce charitatis,
 Det amorem paupertatis
 Cor mundum & humile.
 Cor contritum, abnegatum.
 Rectum, gratum, transformatum
 Patiensq[ue] stabile.
 Mores pios & iucundos,
 Et ab omni sorde mundos,
 Quos exornet pietas.
 Appetitum æternorum,
 Et contemptum mundanorum.
 Vbi tanta vanitas,
 Et agenda doce nesse,
 Velle simul atq[ue] posse,
 Pro me pia postula.
 Ut cùm mortis soluam iura,
 Me defendas à præfuria,
 Per ætora secula, Amen.
In laudem Christifera Virginis Marie.
Psalterium per breve.

Hymnus. XLII.

A Ve virgo virginum,
 Laus & lux Iustorum:
 Ad te clama iugiter
 Turba populorum.
 Nos à malis eripe,
 Quos in via morum
 Detorquere satagit
 Tractus viatorum.
 Aue torrens gratiaz
 Torrens fontis viui,
 Torrens de quo profluunt
 Vbertatis riui.
Fac ut Deum sitiam

kkk z

Magis

Magis quam situi,
 Qui per mundi scelera
 Currens circumiuit.
 Aue nostrum gaudium,
 Nostra spes & vita:
 Per quam sunt remedia
 Aegris impartita.
 Generalem generis
 Sortem non obliita,
 Ad æternæ pabulum,
 Vitæ nos iuuita.
 Aue fons clementiæ
 Veniæq; vena,
 Per quam nobis redditur
 Vitæ cantilena.
 A peccato libera
 Icos & eius poena.
 Ad æternæ patriæ
 Perduc nos amena,
 Aue nostri generis
 Parens & patrona,
 Supra cunctos possidens
 Gratiarum bona.
 Tuis sanctis precibus
 Meritisq; dona,
 Ne mens nostra solito
 Sit in malum prona,
 Aue virgo, suscipe
 Mentis in conclavi
 Verba, quibus toties
 Veniam rogaui.
 Et auditio sapientia
 Aue tam suauis,
 Fac me quæso domina
 Procul à vx graui Amen.
 Offero verba tibi ter quinq;aginta Ma-
 ria.
 Hoc breue Psalterium suscipe virgo pia.
Suffiratio pia ad Dei matrem.

SAlve stella maris, quæ cunctis clarior astris.
 Hunc geris in gremio qui Deus est & homo.
 Est tuus ipse pater, es & virgo sua mater.
 Fit qui te fecit, te mediante caro.

Lucis da copiam excis, ægris medicina m.
 Contritis ventram, debilibus fer opem.
 Auersos reuoca, conuersis iugiter asta.
 Lætifica mœstos, protege nos mi-
 seros.
 Te quis flens adiit, qui non animatus ab-
 iuit?
 Imo si peteris, distimulare nequis.
 Quæsumus ergo tuas famulas Christi re-
 gesponsas
 Ut sponsos placeant, atq; fidem teneant
 Cum nudus meritis item iudicis ante tri-
 bunal
 Mater sancta Dei, sis memor oro mei,
 Amen.
*Laudes sanctissima virginis Mariae mira
 artificio explicans.*
 Hymnus. XLIII.
AVE plena gratia
 Virgo fecundata,
 Mundi spes & gloria,
 Mater illibata.
 Peccatorum venia,
 Sponsa consecrata,
 Sanctorum lætitia,
 Regina beata.
 Aue venerabilis,
 Mater pietatis,
 Mater admirabilis,
 Mater sanctitatis.
 Flos incomparabilis,
 Hortus voluptatis,
 Splendor ineffabilis,
 Templum Deitatis.
 Aue decus virginum,
 Speculum decoris,
 Consolatrix omnium,
 Vinculum amoris.
 Purgatrix peccantium,
 Medela languoris,
 Verum lumen luminum,
 Mater redemptoris.
 Aue vas clementiæ,
 Gratia piscina,
 Portus indulgentiæ.

Vinc.

Vitæ medicina,
Radix innocentia,
Veniam propina,
Sedes sapientia,
Cælica Regina.
Aue vitæ pabulum,
Fons dilectionis,
Pudoris signaculum,
Vas electionis.
Gloriæ spectaculum,
Rubus visionis,
Fœderis Oraculum,
Thronus Salomonis.
O sacra puerpera
Venit lucerna,
Nardus odorifera,
Gratiæ pincerna.
Surge, veni, propera,
Regina superna,
Me Christo confœdera,
Me semper gubernata.
Aue super agmina,
Cœli sublimaris,
Angelorum Dominus,
Virgo singularis
Cor meum illumina,
Fulgens stella maris,
Et ab hostiis machina
Semper tuearis.
O vitæ remedium,
Puella decora,
Dulce refrigerium
Cœlitus irora.
Dulcem tuum filium
Pro me nunc exora,
Et peccatorum omnium
Veniam implora, Amen.

Versus.

Dulcis amica Dei, rosa vernans atque de-
cora

Responsorium.

Memor es̄t̄e mei, dum mortis venerit
hora.

De D. Ioannis Baptiste ortu, vita, praconio,
& invocatione,

Hymnus. XLIV.

Ioannes Verbi præco
Clausus in utero sacro
Gaudebas in Domino
Fac nos tibi congaudere,
Simulq; tecum videre
Christum sine termino.
Gaude, nam tu nominaris
Et ut Christus nunciaris
Ab eodem Angelo.
Tunos Christo fac conformes,
Sic ut simus Deiformes,
In futuro seculo.
Gaude, nam de te infante
Nato, plaudit plebs, ut ante
Gabriel prædixerat.
Post hunc plausum temporalem,
Nobis plausum perennalem
Da, qui cuncta superat.
Gaude, quia sit soluta
Lingua patris prius muta,
Quando circumciditeris.
Nostras linguis fac laxari,
Nunc per laudem & lætari
Donec te reddideris.
Gaude, quia prophetauit
De te pater, cum cantauit
Benedictus Dominus.
Christus à nobis laudetur
Isto cantu, confirmetur
Mundus æger protinus.
Gaude tenens strictum ritum
Quo ad victimum & vestitum
Habitator te eremis.
Carnis vilis voluptatem
Per sanctam sobrietatem
Fac in nobis reprimi.
Gaude tantæ sanctitatis,
Quod in mulierum natis
Maior te non fuerat.
Tu amice Christi chare,
Nos cum Christo fac regnare,
Qui te talē fecerat.
Gaude, dixito monstrasti
Iesum, quem tu baptizasti,
Qui nos emit sanguine.

kkk §

Tua

Tua nos accende prece,
Victorum pulsa fece,
Omniq; peccamine, Amen.
D. Ioannis Apostoli & Evangelista vita,
laudes sanctitatemq; succinctum
explicans,

Hymnus. XLV.

Ave puer magni status,
Qui Ioannes es vocatus,
Filius tonitruis.
Zebedæi quidem natus,
Sed à Deo adoptatus
Eiusq; conspectui.
Moribus & vita gratus,
Et culmen apostolatus
Affecutus ardui.
Esto noster aduocatus,
Nenos superent conatus
Hostium assidui.
Aue Christi singularis
Cultor, & familiaris
Amoris obsequio.
Qui hoc nomine vocaris,
Gratiazq; demonstraris
Magnum priuilegio.
Tu virtutibus præclaris,
Et doctrinæ singularis,
Prædictus eloquio.
Nos in fluctibus amaris
Huius procellofi maris
Præserua naufragio.
Aue magni vir affectus,
Qui præ cæteris dilectus
Magis es discipulus
Nam in coena supra peccatum
Iesu cubans es refectus
Fontis virtus riuius.
Quos & postea directus,
Doctor sedulus effectus
Effudisti populis.
Nostros corrigere defectus,
Et virtutum da profectus
Semper tuis famulis.
Aue miri lux splendoris,
Ardens intus atq; foris
Iugiter vt facula,

Flamma diuini amoris,
Quod & tui probant oris
Amorosa iacula.
Qæ incendium amoris
Prebent nobis & erroris
Auferunt umbracula.
Nos inflamma cunctis horis
Charitat, ne liuoris
Deformemur macula.
Aue superos transiens,
Et ad Deum vsq; tendens
Aquila præcognitum.
Cui es in virtute splendens
Sicut Sol, in quem intendens
Non laedis intuitum.
Tu qui semper es extendens
Alas tuas & defendens
Pullos per circuitum,
Sis protector condescendens,
Ne disperdat lupus frendens
Gregem tibi subditum.
Aue flos Apostolorum,
Vitam ducens Angelorum
In hac carne fragili.
Princeps martyrum sanctorum,
Speculumq; confessorum,
Pastor carens simili
Suscitator mortuorum,
Et languores infirmorum
Curans arte nobili.
Ne sis immemor tuorum
Pie pater filiorum
In hoc mundo flebili.
Aue gratia pincerna,
Rigans mentium interna
Sacro verbi poculo.
Quem Christus virtus superna
Cura commissa materna
Crucis in patibulo
Honorauit, in lucerna
Fugans criminum veterna
Corde sub incredulo.
Pietate nos paterna
Culpæ seruies à cisterna
In hoc nequam seculo.
Aue nobilis Propheta,

Cui

Cui Dei sunt secreta
Reuelata cælitus.
Verbum vita mente lœta
Mundo prædicans repleta
Donis Sancti Spiritus,
Christi miles & athleta,
Bonitate tu mansueta,
Cuncta vincens penitus.
Fac ut vita mundi spreta
Loca nobis ad quieta
Pateat introitus:
Aue Paradisi flumen,
Quod replete cœli numen
Aquis sapientia.
Cuius aqua mentis lumen
Sic delectet, ut acumen
Det intelligentia.
Stella spargens grande lumen
Euangelicum volumen
Dum scribis egregie.
Culpæ dissoluebitumen
Et nos tandem ad cacumen
Duc coelestis caro, Amen.
D. Iacobi Apostoli maioris vitam, passionem
laudesq; summatim explicans,

Hymnus XLVI.

Gaude felix Zebedæi,
Nepos alme matris Dei,
Fruens vita cæleste.
Iesu Christi consobrine,
Et Ioannis vterine
Frater, sancte Iacobe.
Gaude felix qui vocatus,
Mox fuisti tam paratus
Vana mundi spernere.
Iesum tu transfiguratum
Ipsumq; glorificatum
Meruisti cernere
Gaude qui ad fidem Christi
Et Philætum convertisti
Simul cum Hermogene
Turbis Christum nunciasti
Et reginam visitasti
Lupam re & nomine
Gaude Christo valde grata

Sub Herode decollate
E. dei certamine
Persequenter te Iosiam,
Conuertisti ad Messiam
Diuino iuuamine
Gaude qui per miram sortem
Degustasti prius mortem
Cæteris discipulis
Qui suspensum formicantem
Liberasti se necantem
Magnis à periculis
Gaude spes peregrinorum
Vera salus viatorum
Dux itinerantium
Honor decus Hispanorum,
Liberator & cunctorum
Tibi famulantum
Gaude quia lætabundus
Corpus querit totus mundus
Pia gratitudine.
Qui post te peregrinamur
Fac ut tecum perfruamur
Lucis plenitudine, Amen.
D. Georgij militis martyrisq; Christi iniusti
vitam, laudesq; succinctim explicans,

Hymnus XLVII.

Salve martyr gloriose,
Salve miles pretiose,
Flos Christi militæ.
O Georgi gratiose,
Germen stirpis generosæ
Gentis Capadociæ.
Salve Crucis vexillator,
Et virtute triumphator,
Cœlestis signifer.
Per quem sola regis nata
Est à nece liberata
Draconis pestiferi.
Salve miles summi Dei,
Per virtutem sanctæ spei
Superans dæmonia.
Tu pro Christo mente lœta
Huius mundi pompa spreta,
Disperisti omnia.
Salve viator in tormentis,

kkk 4

Vida

Fide constans verae mentis
Spreta idolatria.
Post tormenta decollatus
Ecce sanctis exaltatus
In coelesti patria.
Salve martyr Anglicorum,
Dux & decus bellatorum,
Honor te colentium.
Alme pater prælator,
Sis benignus defensator
In te confidentium.
Ora Christum Christi chara,
Et Mariam deprecare,
Ut deuictis hostibus
Hic polsimus triumphare
Ex post mortem conregnare
Tecum in Cœlestibus, Amen.
Sanctissimi Patris Hieronymi vitam, præcel-
lentiam & mirageſta, compendio per-
ſtingens.

Hymnus XLVIII.

Tibi cordis in altari
Magne Deus Adanay
Preces decet immolari
Amorem ob Hieronymi.
Qui ut flagrans cynamomum
Doctrinis, vita, moribus,
Tuam suffulit domum,
Dum Christum cum laboribus
In prophetis & scripturis
Diuersis ex linguis
Obscuratum in figuris
Extraxit suis pagina
In latino exaratis
Cum omni diligentia,
Approbata veritatis
Fidelium sententia.
O quod meruisti talem
Ecclesia præbyterum,
Huic habere cardinalem
Gaude, plaudite & iterum:
Gaude de hoc agonista,
Qui inconcussa facie
Semper stetit v. Baptista
In penitentum acie.
Gira viæ eius spheram

Rigor, labor, contritio
Fouit hunc ad horam seram
In faccio & celicio.
Sic sic domus Nazarena
Scriptis armis v. iaculis
Hujus sancti fide plena
Firmatur & miraculis.
Primo spreuit suum gregem
Leo, fit fratribus lignifer,
Fie subit patris legem
Ferarum rex & singifer.
Multi Sathan blasphemantes
Nomen & sanctimoniam
Cuius dicta nauseantes
Sunt qui conuerſi, quoniam
Mortui sunt suscitati
Tres simul eius sacculo,
Sed qui fistunt indurati
In hæresi piaculo,
Hos ad karim Dei manus
Poenis stravit vtricibus
Expertus Seuerianus
Est cum suis complicibus.
Corpus sancti dissepultum
Mirans pars sit flagrantiam.
Concurrit gens ad eius cultum,
Creuit per abundantiam
Dei laus: nam referata
Charismatum æaria
Sunt ægra membra tunc sanata
Multæ magnaq; varia.
Cæci, claudi, surdi, muti,
Obsessi, fide dubij
Sunt optata consecuti,
Cum iubilo tripudij
Cessit meror, stupor creuit
Votuum & incolumis
Proverbiū hoc inoleuit:
Succurre o Hieronyme.
Nunquid sunt abbreviata
Tua manus sub fidia,
Ut non quæas tua grata
Præstare nunc præsidia?
Abfit cum & virtus mira
Nominis & imaginis
Dæmoni sit pœna dira,

Ergo

Ergo tuis suffragis
Nobis asta & succursum
Fer in diuinis laudibus
Ut mens sustellatur sursum
Cum iubilosus plausibus.
Sensus preme leoninos,
Nos mites fas & hunailes,
Motusq; adulterinos
Rogamus ut subtumules.
Prece tua & appare
Angelis cum ceteris,
Dum astamus sacræ aræ
Corda rigentur fletibus.
Ne, quod absit, sacra mensa
Nobis sit in laqueum
Amore fides sit accensa
In quodcumq; obstaculum.
Eia gemma monachorum
Sancte pater Hieronyme,
Consolator q; mæstorum
Præsenta te vñronee
Nobis in extremo luctu
Fac Christum exorabilem,
Tuo cernere conductu
Terram desiderabilem, Amen.

*De eiusdem D. Hieronymi preconio &
laboribus pro Ecclesia Catholica exantatis,*

Hymnus XLIX.

Salue pater gloriosè,
Atque multum virtuosè,
Amande Hieronyme.
Tua vita & doctrina,
Multos traxit ad diuina,
Ut liquet clarissime,
Qui amore crucifixi,
Corpus nimis affixisti,
Virtutum operibus.
Die noctu non cessasti,
Sed abundè laborasti
Pro Christi fidelib;.
Donec ipso te vocaret,
Et perfectè adornaret
Diuinis muneribus
Vbi mundi creatorem,
Semper laudas per amorem

Cum supernis ciuib;,
Per te ergo dirigamur,
Et amore impleamur
Abluti criminibus.
Ut te duce veniamus,
Et ut semper gaudemus,
In diuinis laudibus, Amen.

D. Brunonis protopatriarchæ Carthusianorum vitam, præconumq; paucis perstringens, sub nota, Iesu corona virginum, concinendi hymni septem ad horas canonicas septem,

Ad Matutinas,

Hymnus L.

Exultet cor ex intimis
Laudem Brunonis concinat,
Quem Deus ab infimis
Supra æthera collocat.
Hunc inclita Germania
Vtiubar solis protulit,
Quod nobili Colonia
Luce clara emicuit.
Sed & apud Parhisios
Scientia imbutus est:
Vbi cunctos egregios
Doctores supergressus est.
Erat nam arca mystica,
In se diuersa continens,
Diuina philosophia
Diserte omnes instruens.
Paulinas in epistolas
Præclara commentaria,
Psalmorum quoque glossulas
Edidit cum industria.
Trino tonare gloria
Sit, qui Brunonem inclitum
Posita carnis sarcina
Prouexit ad empirium, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LI.

Probitatis simulachrum
Hic fuisse dinoscitur,
Virtutisq; spectaculum,
Quare verè recolitur.

III

Clas-

Clamabat quam honorifice
Doctor magnus è feretro:
Damnatus sum æquissimè
Iusto Dei iudicio.
Fiebat plebs attonita,
Simul ac Bruno nobilis,
Qui tactus pœnitentia,
Secessit cum sex socijs.
Confortabatur gradens
Voce sic eremæ colæ:
En elongauit fugiens,
Mansi in solitudine.
Pælestram Carthusiacam
Athleta fortis adiit.
Verum mundanam gloriæ
Prior ex corde respuit.
Trino tonanti &c.

Ad Tertiam.

Hymnus LII.
Septem stellæ duætricibus,
Quas præsul Hugo viderat,
Præfigio in montibus
Bruno cum suis properat.
Hic quam suavis Dominus,
Quam dulcis pœnitentia,
Pater iste piissimus
Nouit experientia.
Hunc parrem ac sex socios
Mariæ sancta otia,
Per excessus theoricos
Traxero ad sublimia.
Ordinarunt hi regulam
Magnæ tamen arctitudinis,
Discretam ac præcipuam
Præ multis mundi regulis.
Bruno datus magnificus
Carthusianis signifer,
Patriarcha mirificus
His præfuit salubriter.
Trino tonanti &c.

*Ad Sextam.**Hymnus LIII.*

Architectus industrius
Domum bene ædificat,
Quam prudens & iustissimus

Supra Christum consolidat.
Cauernam petræ posuit
Nidulum Iesu vulnera,
In his totum se abdidit,
Ut in arce tutissima.
Oliua vt fructifera
In domo Dei pullular,
Vnguentia salutifera
Fiebat quod hinc stillular.
Romana spreta curia
Relictis & honoribus,
Secedens in Calabria
Sacris pollebat moribus.
Ducis canes venatici
Dum hædere vestigio,
Monstrant quod patris incliti,
Secreta foret mansio.
Trino tonanti &c.

Ad Nonam.

Hymnus LIV.
Hunc ducem ab infidijs
Mortalibus eripuit,
Cum quibus in periculis
Foret per visum docuit.
Ab hoc turris construitur
Carthusiana alia,
Donarijs instruitur,
Ducis munificentia.
Hic degene pater misit
Scripta primos ad filios,
Quos pie per hæc incitat
Ad affectus mirificos.
Pater Bruno dulcissimus
Carthusiani ordinis
Doctor luculentissimus,
Discretus, magni nominis.
Is suavi eloquio
Causa salutis exitit
Multis, quorum consortio
Meritum sibi addidit.
Trino tonanti &c.

Ad Vesperas.

Hymnus LV.
Egit de Eucharistia
Sermonem fidelissimum,

Quando

Quam mente purgatissima
Desumpsit in viaticum.
Demum Bruno sanctissimus,
Seluto mortis debito,
Tendit velut dignissimus
Ad cœlum grandi merito.
Efficax testimonium,
Dedere eius plurimi
Probitatis post obitum
Formam scribentes rotuli.
Quo sepulcio, miracula
Docent ac fons qui oritur,
Quod Bruno hic in patria
Perenni fonte pascitur.
Eia pater dulcissime,
Spes suspirantis animæ,
Ut viuamus rectissime,
Normam virtutis imbue.
Trino tonanti &c.

Ad Completorium.
Hymnus LVI.

O Pastor pio oculo
Grogem tuum confidera,
Renunciantem seculo,
Tecum sequentem adiuua.
Doce tuos clientulos
Religionis tramitem,
Spirituq; fac feruidos,
Ut bene feruent Ordinem.
Tua sancta vestigia,
Ac calles penitentiaz,
Virtutum bona studia
Da sectari continuæ.
Ut quando Iudex omnium
Venturus est in nubibus
Iudicare hoc sæculum
Collocemur cum ouibus.
Ac si post has miseras,
Ut lequaces legitimos
Supra sedes sydereas
Prouehas tibi deditos.
Trino tonanti gloria
Sit, qui Brunonem inclorum,
Posita carnis sarcina,
Prouexit ad empyreum, Amen.

Domi Hugonis Carthusiani, Episcopi Lin-
colnensis laudes summatis explicans, sub
nota: Exultet Cœlum laudibus; vel Iesu
Corona Virginum,

Hymnus LVII.

E Xultet nunc deuotio,
Sanctorum chorus iubile
Eremiq; religio
• Hugo tibi tripudiet.
Tu mundum puer respuis,
Tu feruens Christum diligis,
Carthusiam te recipis,
• Sacri decus es Ordinis
Tu sacerdotum gloria,
Tu Monachorum claritas,
Tegens elegit Anglica,
Ut Præfulus salves animas.
Tu regibus victoria,
Tyrannis eras malleus.
Nam tristium miseria
Cor tuum torcit funditus.
Te castitas gloria
Pudicum cingit virginem,
Te Præfulum aureola
Doctorem ornat vigilem.
Te chorus tenet Martyrum,
Qui nudis stas sub ensibus,
Dum minas rides hostium,
Opponens te crudelibus.
Sic execraris munera,
Quo Christo mundus viueres,
Regnum spernens conuiuia
Ut sepelires pauperes.
O pater beatissime
A Christo nobis impetra,
Ut semper deotissime,
Eius viuamus gratia, Amen.

*De Eodem aliis sub nota. A Solis ortus;
aut, Audi benignè Conditor.*

Hymnus LVIII.

I Esu Rex clementissime,
Quod innocenter viuere
Hugoni das sanctissime,
Te laudo tecum prædico.

III. De.

Deuotus age gratias
Quod vicit has miseras,
Tibi quod hic seruērit,
Te colensq; dilexerit.
Securus ad te graditur
Quod latus te nunc fruictur,
Sacro vestitus numine,
Et tuo fulgens lumine.
Hugo pater sanctissime
Dilectis meis obtine,
A Deo quælo veniam.
Ecce eius auge gratiam.
Sit per te mihi venia,
Post Christum tu spes unica,
A Deo detur gratia,
Et impetretur gloria.
Tuum gubernafilium,
Me castum fac & strenuum,
Fortem mitemq; feruidum,
In Dei beneplacitum, Amen.

Beatissima matris Anna Deipara Virginis Mariae genitricis laudes sanctitateng; & biter perstringe,

Hymnus LIX.

Ave felix mater Anna
Christi matris, per quam manna,
Syon manat filiae
Dum Mariam peperisti,
Quam vt manna tribuisti,
Iustorum Ecclesie.
Ave pia mater ave,
Cuius nomen est suave,
Anna sonat gratiam.
Ave Iesse radix floris,
Qui eccelesias dat odoris,
Perennem fragrantiam.
Ave parens stellæ maris,
Quam tu nuptam contemplaris,
Regis regum filio.
Ave gemma mulierum,
Clarum sydus, lux dierum,
Alto fulgens solio.
Tu quæ sola meruisti,
Esse parens matris Christi,
Preces nostras suscipe.

Tu nos matri atque proli,
Regi ac reginæ proli,
Commendare fatig, Amen.

*De eadem sanctissima Anna matre Dei-
pare Virginis,*

Hymnus LX.

Ave Anna veneranda,
Cuius ex historia,
Patet quantum honoranda,

Sis pro tua gloria:
Digneç; solennisanda,
Celebri memoria.

Viris tribus dum nupfisti,

Omnibus legaliter,

Tres Marias genuisti,

Sanctas specialiter:

Fitq; prima mater Christi,

Sanctior totaliter,

Erenim conceptionis,

Dum ferres obstatulum,

Venit Angelus de thronis,

Ad te post oraculum:

Sanctæ generationis,

Nuncians miraculum.

Ait natuç; te secundam;

Foreç; fructiferam,

Et Mariam oriundam,

Exte salutiferam:

Quam tu concepisti mundam

Futuram Christi feram.

Nata hæc vt fidus clarum,

Fuit ex te filia,

Et vt sol ac flos rosarum,

Cadens super liha.

In quo superas cunctarum

Matrium tanta millia.

Nara sic mater matris Dei,

Es & Christi avia,

Per quem summis requiei.

Suscepisti brauia:

Vbi sancti psallunt ei

Canticæ suavia.

Ad quem canimus osanna,

Deo fit laudatio,

Cum quo regnat sancta Anna,

Cuius supplicatio

Faciat

Faciat nos pasci manna
In cœli palatio, Amen.

Hymni septem de sancta Maria Magdalena, qui ad septem possent legi meditariue horas canonicas, aut ab operantibus in silentio suaniter & modeste cani.

Ad Matutinas.

Hymnus LXI.

Iesu rex amantissime,
Deus misericordiae
Tu dator omnis gratiae,
Collator es & gloriae.
Christe qui cuncta diriges,
Qui Magdalenam respicis.
Et misereri statuis,
Quam cum non esset diligis.

Cor huius clam tu vulneras,
Vngis, mutas, inebias,
Ut delictorum tædeat
Malorumque peniteat.

Dum nescit capis laqueo,
Trahis ut inconuicio
Amaras fundat lachrymas,
Tibi cupitas epulas.

Ad pedes flentem recipis
Excusas hanc & protegis,
Laudas, & cunctis debitis
Tu liberam mox efficias.

O pietas mirabilis,
Dulcedo non effabilis,
Nami reos morte liberas,
Amas & non improperas.

Ad hoc tu namque veneras,
Ut queras quod amiseras,
Et non ut mundum iudices,
Sed mundum ut illumines.

Et quam est hoc mirabile,
Iesum suos diligere,
Tutari quod errauerat,
Saluare quod perierat?
Natura tibi conuenit,
Quod nemo tibi surripit,
Ut parcas & sis miserans,
Pius, amans & liberans.
Nam quid fons potest gratias,

Aut vena quid clementiae,
Dare quam cunctis veniam,
Quos suscipis ad gratiam?

Aut dulcis cur tu charitas,
Nos haud amares bonitas,
Qui nihil es quam pietas,
Adoptans nos quos congregas?

Tibi sit Iaus, qui veniam

Mariæ das & gratiam
Patre cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LXII.

O Ter beatam scemnam,
Quæ delictorum veniam,
Ad Iesu pedes recipis:
Nam gratiam tunc inuenis

De mundo post nil placuit
Nam tibi totum viluit,
Tibi mox sit fastidio,
Quod erat desiderio.

O felix haec mutatio,
Diuinaq[ue] dignatio,
Quæ replebaris virtus,
Es Dei plena gratia.

Quæ gratulor ò Dominæ
Tibi pro magna gratia,
Qua possides nunc optimus
Amicum fidelissimum.

Adhæres huic ut filia,
Amore seruens ebria,
Te solus totam possider,
Tuum cor sibi retinet.

Hic tibi sponsus vnicus,
Venustrus, stauifimus,
Amantem te non deferens,
Et sibi iunctam vniens.

Me tæpida conuersio,
Heu frigida deuotio.
Ex ore Iesu projicit,
Et gratia deſtituit.
Quamobrem clementissima,
Mihi tu Iesum impetra,
Eius amore feruam,
Illuc totus placeam.

III 3

Tibi

Tibi sit laus, qui veniam
Marie das & gratiam
Patri cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Tertiam.

Hymnus LXIII.

O Pœnitendi speculum
Exemplar nobis vnicum,
Tu post dilectum clamitas
In huius cor insinuas.
Si tibi sunt delitizæ,
Iesu (dicas) in homine.
En me, nam tui languor
Amore nec te defero
Te mihi nil est charius,
Te Iesu nil suauius,
Te prædicantem prosequor
Tuis verbis reficior.
Me licet soror increpat,
Aut Phariseus murmurat,
Vnum est necessarium:
Hoc eligo quod optimum.
O Magdalena splendida
O mater nobis impenetrata,
Nunc delictorum veniam,
Iugemis Dei gratiam.
Sit hic plena contrito,
Veraq[ue] sit dilectio,
Sit mox post vita terminus
Cœlestis nobis gaudium.
Tibi sit laus, qui veniam
Marie das & gratiam
Patri cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Sextam.

Hymnus LXIV.

A Eterni Patris vnic
Nos pio vultu respice,
Qui Magdalenam liberè
Vocas ad thronum gratiaz.
Nam hæc est illa Maria
Ex qua septem dæmonia
Dum flet, tu pius ejjicis,
In eius cor te inprimis.

Errauerat ouicula;
Redit orans pro venia,
Et vetustatem exuit
Nam sponsa fore meruisse.
Ex vase contumeliaz,
Vas reformati gratiaz,
Quam cernis plenam vitiæ
Tuis impiæ delicijs.
Ex hoste fit discipula,
Ex nigra mox fit candida.
Placet quæ fuit sordida.
Hæc Christe tua est gratia.
Per hanc ad spem nos origis,
Qui pœnitentem suscipis,
Misericors tu prodigæ
Pater occurris filiæ.
Iesu dulce refugium,
Spes vera pœnitentium,
Per Magdalena meritum
Nostrum tu solue debitum.
In nobis mundus pereat,
Sed amor tui hæreat,
Ut nostrum post exilium
Tuum intremus gaudium!
Tibi sit laus qui veniam,
Marie das & gratiam,
Patri cum sancto Spiritu
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Nonam.

Hymnus LXV.

D Vm amor tuus patitur,
Iesus dum crucifigitur,
Tu amica compateris,
A cruce nec te dinidis.
Te plaga Christi vulnerant,
Eius dolores saudant,
Quæ nultis eras tristior,
Apostolis constantior.
Non sufficit compassio,
Minor tibi deuotio
Videtur ni perunixeris,
Sepultumq[ue] dilexeris.
At magnò replet gaudio
Te, quem dolebas nimio
Mœrere, dum te visitat,

Se

Serediuium indicat,
Pia mater & humilis,
Memor naturæ fragilis,
In huius vita fluctibus
Nos tuis rege precibus.
Tibi fit laus qui veniam
Mariæ das & gloriam
Cura Patre & sancto Spiritu
Iesu nos salua in exitu, Amen.

*Ad Vesperas.**Hymnus LXVI.*

OMulier sanctissima,
Osponsa Christi candida
Huic consecras te subito,
Abstraxit qui te seculo
In specum ibas feruida
Amore Iesu languida,
Annis triginta absconderis,
Pastæ cibis Angelicis.
Deserti fers incommoda,
Et septies in æthera
Quouis die solitolleris
Cœli fouenda gaudijs.
O Magdalena, filium
Ex lubrico castissimum
Fac ut peccata defleam,
Amore Iesu langueam.
Tibi fit laus qui veniam
Mariæ das & gloriam
Patri cum sancto Spiritu
Qui nos salues in exitu, Amen.

*Ad Completerium.**Hymnus LXVII.*

SAcro sumptio viatico
Migrabas ex hoc seculo
Quam Angelorum agmina
Ad coeli docunt gaudia.
Nunc esto memor miseri
O mater tui seruuli,
Me fac à malis eripi,
Et à peccato corrigi.
Delicti quicquid insidet,
Quod in me tibi displaceat,
Mihi mater amoueas,

Christo me purum offeras
Me fac in pœnitentia.
Tua sequi vestigia,
Ut Deo totus placcam,
Hunc extra nihil diligam.
Fac ut purgatus moriar,
Per Christi mortem consequar
Et peccatorum veniam
Et plenam cœli gloriam.
Tibi fit laus, qui gratiam
Mariæ das & gloriam,
Patri cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Antiphona.

O Speculum pœnitentiaz, o exemptiar continentiaz, o monumentum diuinaz misericordiaz, quæ subito ex vase contumeliaz in vas mutatae es gratiaz, ut quomodo in te abundauerat delictum, abundaret & gratia. Esto nobis o pia mater Magdalena ante Christum inuentrix nunc & in mortis hora, quoniam post Dei matrem non facilè ditionem meritis, nec pleniorum gratijs, quam te, nec perfectiorem sanctitatem, nec gloria inuenimus sublimarem.

Versus.

Iesu dulcis & formosè,
Animam qui speciosæ
Magdalena attraxisti,
Quam de fece substraxisti:
Assit tua gratia.

Responsorium.

Fac amore vulneratos
Eius filios nos gratos,
Pia ut compunctione
Tuiq; dilectione
Accendamus feruida.

Oratio.

Domine Iesu Christe, qui B. Mariæ Magdalenam, olim peccatricem,
sed pœnitentem ex inferni fauci-

III 4 bus

bus erexit, omnibus peccatis mundata, tui amore ebriam, cunctis & gratijs & virtutibus plenam tibi in sponsam eligere dignatus es: da nobis quæsumus ut per tua merita, per h̄c eiusdem sanctissimæ tuæ amatricis intercessionem, ab omnibus peccatis sic perfectè mereamur purgari, & tui dilectione feruentissima perpetuâq; comburi. Qui viuis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum, Amen.

De sanctissima Barbaræ regina, virginine & martyre, sponsaq; Christi.

Hymnus LXVIII.

A Ve martyris gloriosa
Barbaræ generosa
Paradisi vernans rosa,
Castitatis lilyum.

Aue virgo pulchra tota,
Charitatis fonte lota,
Dulcis, mitis & deuota,
Vas virtutum omnium.

Aue criminis ignara
Sponsum audis voce clara
Veni pulchra, veni clara,
Veni coronaberis.

Aue Barbara serena,
Pulchra quasi luna plena,
Singulare cantilena
Sponsum agnum sequeris.

Aue Barbara beata,
Quæ cum sponso preparata
Nuptiarum adoptata
Transfueristi gaudia.

Aue fulgens margarita,
In corona Iesu sita,
Tam in morte quam in vita
Sis mihi propicia, Amen.

D. Barbara regina, virginis, martyris sponsaq; Christi Iesu, martyrium & encomium paucis explicans,

Hymnus LXIX.

BEATA nobis gaudia
Dat Barbaræ martyrium,
Quam traxit ad coelestia

Deus creator omnium.
A Ad coenam agni prouidi,
In uitaris, qua refides,
Agno iunguntur nobili
Quocunque pergit, virgines.

R Rerum creator optime,
Per eam te testificas
In turris terro lumine
O lux beata Trinitas.
B Beata cuius brachijs
Saxa tacta obedirent,
Dura eius manuum imprimis
Vexilla regis prodeunt.

A Aurea luce cœlitus
Virgo ducitur carcere,
Plagæ curantur penitus,
Iam lucis orto sydere,
R Rex Christe clementissime,
Hæc passa te magnificat,
Audita beaignisime
Vox vocans eam ironat.

A Audi benigne conditor
Per eam hic nos proteges,
AEternæ sis vita dator
Verbum supremum prodiens, Amen.
*Eiusdem sacra virginis & martyris
sanctitatem, gaudiag; obiter explicans,*

Hymnus LXX.

GAUDE cultrix Trinitatis
Sacrae templum castitatis,
O Barbara beata.

Gaude tu quod despexit
Parrem, ac mundum vicisti
In fida decorata.

Gaude quod Deus multauit
Illum qui te accusauit.
Ex voce reprobata

Gaude quod pro fide Christi,
Flagella sustinuisti,
Virtutibus ornata.

Gaude quod te confortauit
Christus, ac tuas curauit
Plagas virgo sacrata.

Gaude quod obtinuisti
Quæ à Deo popolasti,
Ab ipso adamata.

Gaude

HYMNOVM CHRISTIFORMIVM LIBER VNVS. 47

Gaude quia mente pura,
Deum cernis gauisura,
Cum sanctis coronara.
Veniam nobis implora
Barbara virgo decora
A Christo honorata, Amen.
D. Catharina virginis martyris, sponsa ipsi Iesu
Christi vitam laudes sanctitatem obseruans,

Hymnus LXXI.

Charismatis Deicella,
Virginalis tu pueria
Digne appellaberis.

Amorosa, veneranda,
Virtuosa, sublimanda,
Iuste prædicaberis.

Trinitatis insignita
Diua luce margarita,
Martyr virgo regia.

Honestate grata,
Castitate gloria,
Formatio egregia.

Ab amore es electa,
Summa merum es perfecta,
Plena sapientia.

Regi regum despontata,
Pius cunctis multum grata,
Prædita clementia.

In signis tu generosa,
Atque nimis speciosa,
Candens velut lilium.

Nobis Patrem fac placatum,
Sacrum Flamen, Dei natum,
Virginis & filium.

Ad superna Dei dona,
Ac eterna coeli bona,
Duc nos decus virginum, Amen.

D. Cecilia virginis ac martyris vitam laudemque explicans.

Hymnus LXXII.

Avirgo gloria,
Toti mundo gaudiosa
Beata tu Cecilia,
Rubens sicut florens rosa,
Tota dulcis & formosa,
Candore vincens lilia.

Digna, nata es Romana,
Docta lego Christiana
Ab ipius iam cunabulis.
Corde verba Christi sane
Gerens ut salutis grana,
Despectus mundi fabulis.
Diu saepe ieiunasti,
Veste dura castigasti,
Tuum corpus feminineum.
Deum semper exorasti,
Cunctis sanctis commendasti
Tuum decus virginum.
Matri Christi plus sequata
Valde multis es prælata,
Sponsa in hoc articulo.
Nempe viro despontata,
Manes tamen virgo grata
In lecto, in cubiculo.
Qui attendunt diligenter,
Admirantur vehementer,
Talem in te gratiam,
Quod tam caute, sic prudenter,
Superasti innocentem
Sexi sponsi audaciam.
Duos sponsos habuisti,
Quorum mater tu fuisti,
Terrenum artij cœlicum.
Vnum fide concepisti,
Alteri hunc indidisti,
Per verbum Euangelicum.
O argumentosa apis,
Quæ sunt Dei bene sapis,
Ju mel mutas fel mentium,
Multos ab inferno rapis
Quos ad fidem Christi capis,
Es mater & egontium.
O saluatrix animarum,
Fortis, viatrix & pœnarum
Novum grande signaculum.
Tam pulchrarum coronarum,
Paradyso ablatarum
Angelico miraculo
O electa institutrix,
Sis fidelis prolocutrix
Contra hostem nequisitum.
Sis in morte mea tutrix,

Fortis

Fortis mea tunc adiutrix
Ad sponsum duc clarissimum, Amen.
De Sancta Agneta virginem, martyrem & sponsam
Christi, cantandus sub nota: Pange
lingua,

Hymnus LXXXIII.

Agnes virgo gloria,
Christi sponsa nobilis.
Vernans Paradisi rosa.
Casta mitis, humilis.
Prudens, dulcis & formosa
Cunctis es amabilis.
Ibas virgo speciosa,
Moribus culcissima,
Et redibas gratiosa.
A scholis doctissima.
Amabaris generosa,
A proco caffissima.
Annis minor, sensu cana,
Mundi luxum respuis.
Corde casto, mente sans,
Christum colens diligis,
Hinc promissa proci vana
Tu pudica renuis.
Nam gemmarum hi splendorem,
Moneraq; præbuit.
Christi tu sed ob amorem
Dum hac spensis, gemitus
Tristis, candidum quod florem,
Habere te non potuit.
Dulcis, inquit, amatorem,
Qui me totum posidet
Habeo, cuius decorum,
Qui me sumper recreet
Video, quo mens amorem
Tuum mea nauseat.
Eius virtus infinita,
Omnibus potentior.
Et venustas expolita,
Cunctis sapientior.
Cuius mihi nunc cupita,
Est charitas dulcior.
Hic me fecit, qui creavit
Cuncta, meq; conspicit,
Hic me regit, hic amavit,

Fouet, meq; reficit,
Me crux suo lauit,
Ad se vocat, suscipit
Quanto tulit grauiora,
Hic pro me pifssimus,
Tanto mihi dulciora
Sunt, quæ iubet optimus.
Et quæ dat sunt chariora,
Aut quæ vult dulcissimus.
Instat Præses suum natum,
Coniugem accipias,
Christum reneges amatum,
Vxq; fidem deseras
Aut inuita mox scortatum,
Lupanar intricas.
Sponsus, inquis, generosus,
Opibus & gloria,
Mihi est delitosus
Qui sua potentia
Vincet te, meq; formosus.
Sua fouet gratia.
Meum semper hunc beati,
Sponsum laudant spiritus,
Tremunt demones damnati,
Nostra colit seruitus.
Sed æternus, o non grati,
Manet vos interitus,
Infer plaga, fac quod facis,
Ouan cuncta sufferam.
Est mihi seruator pacis,
Quo plus, quam tu valcam.
Cernes hostis ut fallacis
Minas teq; rideam.
Tuam nudat castitatem
Præses, sed nox lumine
Vestri sponsus honestatem,
Stolzq; munimine:
Prociq; sed iniquitatem,
Sacro punit numine
Plebit namq; scutentem
Mors, dum te vult tangere.
Angelus pro quo te flentem,
Nilus est erigere.
Tua prece resurgentem,
Studies patri reddere.

Scandis

Scandis rogum mox creanda,
Tu cœlestis victima:
Ignis fugit ab amanda,
Agna te mitissima:
Hic illæsa, sed necanda
Ensis es ferocia
Iam ad sponsi nuptiarum,
Perducta conviuium,
Memor esto lachrymarum
Mundi quas exilium
Parit nobis, ut amarum
Non feramus exitium, Amen.

Coronata conregnate
Cum agno innocentia.
O quam estis vos secura
Deo semper fruituræ,
Cum quo estis permansuræ,
Nunquam eo carituræ.
Quem videtis, quem tenetis,
Qui vos vlnis stringit lætis,
Serena ridens facie.
O reginæ puellaræ
Passione sancta pares,
Deo vos familiares,
Prædilectæ, singulares,
Nunc florete, nunc gaudete,
Semper nouæ, semper lætzæ,
Festiuæ chororum ducite.

O iucundæ philomenæ,
Quarum turmæ sunt vndenzæ
Sponsa Dei Deo plenæ,
Decantate laudem bene
Virginales per choreas,
Et cœlestes per plateas
Iucundum carmen dicite.
Date voces in sublimi,
Angelorum chori primi
Locum dantes admirentur,
Iucundantes collætentur:
Vestram nouam melodiam,
Inauditam harmoniam
Ausculter sancta Trinitas.

O dilecta consorores,
Quarum nunquam marcent flores
Ipse sibi vos prævidit,
Qui de mundo vos præscidit,
Vos elegit, vos collegit,
Erit fertum sibi fregit
Pulcherrima diuinitas.
Te & turba generosa,
Prae illa florens rosa,
Sola rosa principalis,
Nec est ibi rosa talia,
Quæ sit sibi coæqualis,
Mater tota curialis,
Quæ tulit cœli Dominum.
Ipsa est dilecta mea

mm

vob

Hymnum sequentem P. Lansbergius velletur mutuasse ex aliquo veteri Codice M. S. ne sciens cui esset auctoriendum: aut certe post Lansbergii mortem Collector operum & hymnorum istorum. Nunc autem teperiatur sub nomine B. Hermanni Steinfeldenii Ord. Praemonstratensis, quem Iosephum cogito minare solent.

Vndecim milium Virginum martyrum
Christi, martyrum, laudes
beatiitudinem breuer
explicans.

Hymnus LXXIV.

O Vernantes Christi rosa
Supradomum speciosa,
Oridentes margarita,
Diligenter exquisita,
Eleganter expolita,
Aduente, me audite
In seruum me suscipe.
Ego pauper precor talia,
Vt sim vester specialis,
Vestri fruens in amore,
Vestro fiat cum fauore,
Dum exoro vel honoro,
Gratum sit in vestro choro,
Et vicepiam redite.
O puella, o agnella,
Charæ Christi columbellæ,
Sine dolo, sine felle,
Cæli stellæ, cœli cellæ,
Jubilate purpuræ,

Vos præcedens in choræ,
Cuius nomen & persona
Soa luget in corona.
Quam inscripsit Deus Pater,
Hæc est illa Iesu mater
Maria virgo virginum.

Hæc vos præit cum honore,
Suo trahens vos odore,
Ferens signum vexillare,
Modulatur vobis claræ
Per floreta, per roseta,
Promit vobis carmen læta,
Cantantes subsequimini.
Summas voces Angelorum,
Omne melos musicorum,
Hæc suprema philomena,
Sua vincit cantilena,
Quam sequentes condecenter,
Diligenter & ardenter
Dilectum contemplamini.

Dulcis sponsus qui vos amat,
Qui de throno ad vos clamas
O dilecta, o sodales,
Sponsa meæ speciales,
Me videte, me habete,
Memet ipsum possidete,
Sentite, perfruimini.

Per meipsum vos complector,
Et in vobis condelector,
O felices, o viætrices,
Charæ meæ dilectrices,
Vester ego sum & ero,
Quem amastis cor de vero,
Me sponsum oscularmini.

Ad hanc vocem o atlethes
Lætas aures adhibite,
Quid decanter peraudite,
Et post agnum mitem ite,
Nonis stolis decoratæ
Post dilectum ambulate
Canentes cum tripludio.
Responso virginum ac martyrum eamundem.

Hymnus. LXXV.

Ela modo iubilemus,
Laudem Deo decantemus,

Qui à mundo nos protexit,
Et de mundo nos transduxit,
Nos de terris adunavit,
Et in cœlis coronauit,
Nos implens omni gaudiæ.

Exultemus & lætemur,
Et cum agno iucundemur,
Delectemur, epulemur,
Nouo cantu modulemur.
Hic est annus iubilens,

O quam dulcis es tu Deus,

Post te ardenter currimus,

Aestuantes præ amore
Nos consperge dulci rore,
Sponsa nostra prælecte,
Trahe nos post te dilekte,
Te fitimus, te sentimus,

In cor tuum omnes imus,

De vera vita bibimus.

In te omnes commorarum,
Te in nobis amplexarum,
Vultum tuum contemplarum,
Et nos satis admirarum
Quod de te non satiamur,
Nec armando fatigamur,
Excedis enim omnia.

Tibi laudem cum Maria,
Quæ nos duxit in hac via,
Nostro damus Salvatori,
Pro quo dulce fuit mori,
Qui amasti, qui iuuisti,
Qui ad te nos pertraxisti,
Sit tibi laus & gloria, Amen.

*De omnibus Sanctis Apostolis, Evangelistis,
& discipulis domini,*

Hymnus. LXXVI.

AVE benigne domine,
Quem omnes sancti Apostoli
Relicto mundo libere
Secuti sunt discipuli

O Petre cœli claviger,
Et Paulæ doctor gentium
Absoluite totaliter
Nexus nostrorum criminum.
Andreas, maior Iacobus

Nos

HYMNORVM CHRISTIFORMIVM LIBER VNVS. 46

Nos cum Ioanne virginis
Iuuent & Thomas dydimus
Suffragijs assidue
Bartholomaeus deprecans
Sit cum Matthæo iugiter
Pro nobis atq[ue] supplicans
Simon cum Iuda pariter.
Matthias atq[ue] Barnabas,
Lucas & Marcus sedule
Fundant preces continuas
Pro nobis omni tempore.
Nobis Maria regia
Sit Magdalena Dominum
Placans, quæ est Apostola
Apostolorum omnium.
Syleas cum apostolis
Ac viri euangelici
Cum ceteris discipulis
Orent pro nobis singuli.
Apostolorum Domine
Sit honor, laus & gloria
Cum Patre & Paraelito
In sempiterna secula, Amen.
Vers. Constitutes eos principes super omniem terram.
Reff. Memores erant nominis tui Domine.

Oratio.

Domine Iesu Christe, ut possimus,
omnium sanctorum Apostolorum &
Euangelistarum atq[ue] discipulorum tuo-
rum imitatione vestigia tua subsequi,
deorum intercessione ad hoc nos adiun-
ti: quatenus cuncta terrena despiceret, &
tantummodo cœlestia diligere, atque ti-
bi foli Deo vero valeamus iugiter inhæ-
tere. Qui viuis &c.

De omnibus sanctis Martyribus,

Hymnus. LXXVII.

A VE benigne Domine,
Qui es corona martyrum
Per quorum preces vincere

Danobis bella dæmonum.
O bellatores Domini,
Pro quo fudistis sanguinem,
Orate nobis tribui
Pugnandi fortitudinem.
Suspensi in patibulo,
Combusti in ignibus
Precemini pro populo
Cum submersis in fluctibus:
Qui estis pelle propria
Exuti per martyrium,
Transfixi per latera
Placate nobis Dominum,
Truncatiq[ue] capitibus
Et fracti toto corpore,
Percussi q[ue] lapidibus
Pro nobis intercedite.
Orent pro nobis martyres
Cum precibus aſſiduis,
Quorum carnes carnifices
Dilaniabant vngulis.
Honor, decus, imperium
Ac virtus & victoria
Sit Christo regi martyrum
Per infinita secula, Amen.
Vers. Iustorum animæ in manu Dei sunt.
Reff. Et non tangat illos tormentum
mortis.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus,
ut qui omnes sanctos martyres fortes
in resistendo, ac patientes in sustinendo,
cognouimus, ipſos semper pro nobis ut
tales simus, intercedere sentiamus. Per
Dominum nostrum Iesum Christum filium
tuum, qui tecum viuit & regnat,
&c.

De omnibus sanctis Confessoribus.

Hymnus. LXXVIII.

A VE benigne Domine,
Qui sanctis confessoribus
Inspiras intercedere

mmm 3 Pre

Pro nobis peccatoribus.

Vos sedis apostolicæ

Papæ cum Cardinalibus,

Ab omnibus nos soluit

Peccatis & criminibus.

Doctores & Pontifices,

Sacratissimæ Præsbyteri,

Funderando preces supplices

Pro nobis deprecemini,

Abbatessæ cum monachis

Atque archidiaconi,

Cum viuenteris clericis

Postulant salutem populi.

Vos sancti solitarij

Cum eremitis omnibus,

Nostrorum recordemini

Vestris sanctis in precibus.

O confessores singuli

Pro nobis intercede,

Ut mereamur ingredi

Regnum cœlestis patræ.

Sit confessorum Dominus.

Laus, honor virtus gloria

Cum Patre & Paracleto

In sempiterna secula. Amen.

Vers. Gloriosus Deus in sanctis suis.

Reff. Mirabilis in maiestate sua.

Vos abbatissas quæsumus

Votrices continentiaz,

Cum cunctis monialibus

Pro nobis intercedite.

Vos castitate candidæ

Martyrizatæ virgines,

Et sanguine purpureæ

Estote nostri Memores.

Florentes velut lilia

Candore cum virginæ,

Effundite suffragia

Pro nobis coram Domino.

Et vos pueræ cæteræ,

Sicutis pro nobis supplices,

Quæ velut rosa rubæ.

Floretis Christi martyres.

Vos continentæ fœminæ

Viventes more turturis,

Pro nobis preces fundite

Cum nuptiis atq[ue] viduis.

Sit laus Mariæ filio

Sponso sanctorum virginum,

Cum Patre & Paracleto

Regnanti in perpetuum. Amen.

Vers. Adducentur regi virgines post eam.

Reff. Proxime eius afferentur tibi.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui
nos omnium sanctorum Confesso-
rum tuorum confessionibus gloriolis
circundas & protegis, da nobis & eorum
imitatione proficere, & eorum interces-
sione vitam illam in confessione vera co-
summare. Per Dominum nostrum Iesum
sum &c.

De omnibus sanctis Virginibus, Marty-
ribus & continentibus,

Hymnus. LXXIX.

AVE benigne Domine,
Qui es sanctorum virginum
Amator castimonie,
Et sponsus continentium.

Deis amator castimonie & semper e-
iore nequitæ, qui concupiscis deco-
rem pulchritudinis virginæ, ut bea-
tissimæ semper virginis Mariæ & omni-
um sanctorum virginum tuarum inter-
cedentibus meritis, virtutum repleti co-
pijs, castitate polleamus mentis & cor-
poris. Per Dominum nostrum Iesum
Christum filium tuum, qui tecum vi-
uit & regnat in unitate Spiritus sancti
Deus, per omnia secula seculorum,
Amen.

Supplicatorius plusq[ue] admodum ad cuncta
rum sanctorum ordines.

Hymnus. LXXX.

Deus

Deus Pater qui creasti
 Mundum & illuminasti,
 Suscipe me peccantem,
 Et illustra meam mentem.
 Fili Dei Iesu Christe
 Ad te venit reus iste,
 Qui cœli sedes in arce
 Supplicanti mihi parce.
 Sancte Spiritus tuorum
 Confosator miserorum,
 Respice me peccatorem,
 Infundenstum amorem.
 Deus Unitas superna
 Trinitasq; sempiterna,
 Ut intendam tuæ laudi
 Meos gemitus exaudi.
 Dei Genitrix Maria,
 Virgo clemens atq; pia,
 Ora pro me peccatore
 Natum sine genitore,
 O Maria Deo chara,
 Stella lucens & præclara
 Confer milia charitatem,
 Castam & humilitatem.
 Fac me tibi deseruire,
 Et vitam in te finire,
 Ut per te iustificari
 Possum, & saluari.
 Michael victor draconis,
 Impietatem prædonis
 Volentis mihi nocere
 Fac omnino nil valere.
 Gabriel nuntius Christi,
 Cuius ortum prædictisti,
 Obsecro mihi dignare
 Mortem meam nunciare.
 Raphael medicamentum
 Salutis, atq; fomentum,
 Medere meo languori
 Ut sim gratus salvatori.
 O vos omnes Angelorum
 Conuentus sanctissimorum,
 Prebor me custodiatis,
 Ead vitam perducatis.
 O Iohannes prætor regis,
 Primus, etis nouæ legis,

Fac ut parem viam Christi
 Quam docere voluiisti.
 O cœli Patriarcharum
 Ordines & Prophetarum,
 Apud cœli regem Christum
 Excuseate reum istum.
 Signifer Apostolorum
 Petre, Princeps cœterorum,
 Dilue mea peccata
 Potestate tibi data.
 Paule doctor veritatis,
 Lux totius claritatis,
 In me si placer, intende,
 Et auxilium impende.
 O Iohannes Christi dilecte,
 Ipsiœ aurem mihi flecte,
 Ut audiat meas preces
 Diluens immundas fæces,
 Andreas crucis amator,
 Sanctitatis prædicator
 Ut labore non inuanum
 Laboranti præsta manum.
 O sancte Dei Iacobe,
 A cunctis malis munda me,
 Ut possim placere Christo,
 In cuius conspectu fisto.
 Apostoli Iesu Christi,
 Cui credo vos alsisti,
 A malo me liberate,
 Et in bono conseruate.
 Stephanum culmen ameris,
 Primus testis Salvatoris,
 Adiuua me laborantem,
 Qui vidisti Christum stantem.
 Laurenti fortis athleta,
 Qui cœlorum oides læta,
 Confirmata me in virtute,
 Ut non priuer à salute.
 Vincenti strenue miles,
 Qui de Christo nunquam files,
 Auxilium mihi præsta:
 Non me turber mors infesta,
 O vos omnes gloriose
 Martyres & pretiosi,
 Adiuuate me caprium,
 Et sanate semiuium.

m m m 4 Martine

Martine gemma Pastorum,
Lucerna Catholicorum,
Tibi supplico dignare
Pro me Deum exorare.

Nicolae vir fidelis,
Tu prexpollons es in celis
Sicut fulges Deitate,
Sic inaudita pietate.

Sanctissime Benedicte,
Gregis Dei Dux inuicto
Perduc me ad vitam rectam.
Regionem & electam.

Omnis sancti Confessores,
Legis Dei defensores,
Adiuuare mo sequentem
In via deficientem.

O Maria Magdalena,
Pietate Dei plena,
Summo regi me praesenta
Cui seruis tam intenta.

Sancta Martyr Catharina
Præfulgens Christi doctrina,
Deprecare sponsum tuum,
Nome damnes seruum suum.

Agnes virgo glorioſa
Fulgens atq[ue] pretiosa,
Flebit mihi Saluatorum
Pro quo fudisti cruentum.

Omnis Virgines beatas
Regi magno copulatae
Offerete me quæso sposo
Cum venero in absconde.

Domine Iesu tuorum
Propter merita sanctorum,
Ut sim totus mundus corde,
Munda me ab omni forde.

Da gratiam in praesenti,
Da veniam penitenti,
Da gloriam in futuro,
Ut sit mihi pax secura,

Omnis in te baptizatus,
Per peccatum inquinatus
Perduc ad confessionem,
Et confer remissionem.

Requiem eternam cunctis
Da fidelibus defunctis,

Ne damnetur in fornace,
Requiescant sed in pace, Amen.

Exhortatorium ad paenitentiam,

Hymnus. LXXXI.

V Llis homo materiz,
Surge de mortis tumulo,
Dum spes est adiuue veniz,
Te subtrahere periculo.

Ereuteret de puluere,
Dum opus est remedio:
Dum licet comprehendere,
Surge, curre pro brauio.

Malorum reminiscere,
Viam querens in inuio,
Ad patriam reuertere
Cum ponitentis filio.

Responsio peccatoris paenitentia.

Me terra, cœlum, maria
Cunctaq[ue] mecum plangans
Et charitatis viscera
Tua, me Deus tangant.

Confessio.
Heu quam offendi grauiter,
Quem pius tollerabas.
Viuentem infelicitate
Amando reuocabas

Dijudicatio.

Si iudicare debeam
Pater me criminosum,
In tartarum deiçiam
Iuste me tenebrosum

Damnatio.
Heu fieri non sufficio
Nec pati pro peccatis,
In te nunc me projicio,
Ta veniam da gratis,

Supplicatio.
Reus ad te configio,
Parce tu miserator
Defendas, sanes obsecro
A malis o Saluactor, Amen.

Perfectionis vita Christiana summam
breuiter complebens.

Hymnus. LXXXII.

Gratiarum alio

Diggs

HYMNORVM CHRISTIFORMIVM LIBER VNVS.

463

DEUS amabilissime,
Creator amantisime,
Redemptor benignissime,
Amator fidelissime
O gloria Trinitas,
O summa simplex Deitas,
Pater, Fili, Paraclete,
O Ens omnis essentia
Laus, honor, virtus, gloria
Tibi per te sit maxima,
Et per creatu omnia
In sempiterna secula.

Oblatio honorum Dei.

Pater nos creans, nutriens,
Sponsus redimens, diregens,
Amator parcens, eruens,
Vocans, datus, suscipiens:
Tibi pure reoffero
Bona, quæ abs te habeo,
Daus bonitati gloriam,
Vnde manarunt, intimam.
Te pure queram, fitiam,
Semper præsentem timeam,
Cogitem, laudem, prædicem,
Benedicam, glorificem.

Sui humiliatio.

Deus meus & omnia,
Ego abyssus misera,
Nihil sum, nihil habeo,
Nihil præter te cupio.
Ego cadauer putridum,
Gibus ignis, & vermium,
Repletus immunditia,
Moriens in angustia.
Te precor miserabilis,
Ingratus, execrabilis,
Et merum nihil O Deus,
Esto mihi propitius.

Pro contritione.

Ah culpas meas doleo,
Immenso desiderio,
Supra omne doleabile,
Petens peccata plangere.
Confiteri, cognoscere,
Tibi satifacere,
Quouis graui sub onere,

Ad nutum tuum feruide.

Fac me lachrymis fluere

Amoris, pœnitentia

Pro meis & Ecclesiæ

Culpis flere continue.

Provenia.

Iesu tua potentia,
Sapientia clementia,
Moris tui Spiritus
Ardentis, Animæ tristis,
Transfixi cordis corporis
Vulnorum, mortis, sanguinis,
Precibus matris Virginis,
Sanctorum suffragus,
Commisla dele criminis,
Omissa supple debita
Heu, heu, heu, nimis grauia,
Horrida, multa, varia.

Pro sui perfecta emendatione.

AVerte me à vitijs,
Creaturis & commodis,
Supra omne odibile,
Optans peccata fugere.
Naturæ, Mundi, Dæmonis,
Fac me motus cum laetis,
Intelligere, vincere,
Et ad mortem resistere.

Tuum amorem, tristitias,
Vulnera, pœnas, lachrymas,
Sanguinem cum virtutibus
Meis inscribe sensibus.

Pro virtutibus Christiformibus.

Sapiens, amans, lugubris,
Sim iustus, fortis, humilis,
Te Crucifixum induens,
Compatiens, commoriens,
In corde tuo maneam
Teq; in me custodiam,
Præsentem credens, diligens
Nudus, purus, languens, freguens,
Tuo transfixus iaculo
Fac ardeam perpetuo,
Vniri tibi fitiam
Semper gratias referam.

Pro perfecta charitate.

Tetis viribus animæ

nnn

Ad

Ad te me peto vertere,
Supra omne amabile
Amore te diligere:
 Nudo, puro, humilimo,
Vehementi, piissimo,
Acuto, fortis, saucio,
Transformatio, maximo.
 Qui quævis pro te linquere,
Me cogat, pati, facere,
Voluntate promptissima
Nunc & per cuncta secula.
 Pro resignatione voluntatis nostræ in Dei
beneplacitum.

Me totum in te rapias.
 Tam liberè poñideas
Vt ante æuum poteras,
Tu quæ vis per me facias
 Fac te nunquam impediām,
Cor linguam, sensus corrigam,
Nulli rei adhæream,
Ad nihilum me redigam.
 Dum datur vt inueniam,
Quæram per violentiam,
Vt tibi semper placeam,
Obediam, adhæreām.
 Renouatio propositi.

IEsu per tuum meritum,
In te me fac absconditum,
 Fac mundum meum spiritum
Amore, laude coelicum.
 Animam tristem sauciām,
Iustam, clementem, intimam,
Cor mite, pauper, humile
Da te quærens purissime.
 Corpus castum, crucifigerum,
Cum custodia sensuunt,
Te laudem totis viribus,
Sitiām corde sauciām
 Sim misericors proximis,
Mortificem me funditus,
Vt tu possis quietere,
In me regnare, viuere.
 Pro Ecclesia & commissie.

Iesu tibi qui diligis,
Sit laus quod cuncta tribuis,
Nos munda, iuuia miseres,

Da pacem salua mortuos
Misericordia Ecclesiæ,
Nunc desolatae miseræ
Nobis, nostrisq; omnibus
Male & benefactoribus.
 Iustis, tentatis, miseris,
Afflictis, reis, impijs,
Viuos à culpis libera,
Purga, perlustra, vulnera.
 Status collapsos subleua,
Omnes Ordines renova,
Defunctis suis expia
Meritis, & glorifica.

Pro felici morte.

FAcad celos nos gemere,
Superna semper quærere.
Fastidire vilissima
Præsentis vita commoda.
 Omnis nostra spiratio
Sit simplex resignatio
At omnis respiratio
Sit feruens obsecratio
 Fac nos mori humiliam,
Cuncta nosq; relinquere,
Patientes mitissime,
Ex amore decedere.

Ad hæc nos coäge, percutie,
Hic vre, seca, perfice,
Illumina, humilia,
Transforma iugi gratia.

Ad vulnera D. Iesu & omnes Santos.
 Ad tua Iesu vulnera,
Mariæ matris merita,
Sanctorumq; suffragia,
Nostra contigit anima
Bonis omnibus vacua,
Malis multis obnoxia,
Solam misericordiam
Petens & eleemosynam.
 Tuus amor fortissimus,
Tuus dolor acerrimus,
Morientes nos munit,
A cunctis malis redimat.
 Mundo faciat mortuos,
Tui sicutiessimos,
Exeentes hinc gaudia,

Nos

Nos ducat ad cœlestia.

O pater Creator, & redemptor aman-
tissime mi Domine Iesu Christe, in ma-
nus tuas commendo spiritum meum.

*Aspirations ignitissime pro diuino ac v-
nituo amore.*

Hymnus. LXXXIII.

O Maiestas altissima,
A Eterna Sapientia,
Charitas ardentissima
O mea salus vniqa.
Vtinam cuncta fastidiam,
Et extra te nil sentiam,
Te pure corde diligam,
Intus stringens possideam.
Vtinam mea anima
Sit tibi sponsa placita,
Quam tu semper inhabites,
Hancq; tibi incorpores.
Amoris me vis penetrat
Ignita, totum occupet,
Exurens me purificet,
Transformans & inebriet,
O vita meæ animæ
Mihi semper præsens intime,
Totum meum refugium,
Et omne desiderium
Quando sic ad me venies
Ut vires omnes ordines,
Purges, perlustres, vulneres,
Transformes & inhabites?
Animam totam vniqas,
Cum viribus absorbeas,

Cuncta libenter abnego
Teq; solum desidero.
Ad hæc me tibi tribuo
Liberè totum offero
Simpliciter promptissimum
Ad tuum beneplacitum.
Fac mundum plenè deseram,
A meipso deficiam,
Phantasias abijcam,
Tibi semper adhæream.
Nuda intelligentia,
Voluntate, memoria
Te pure quaram, fitiam,
Semper præsentem sentiam.
Cogitem, laudem, prædicem,
Benedicam, glorificem
Humilis ardens maximo
Charitatis incendio.
Amoris fortè vinculum
Quod te vixit altissimum
In te me liget intime,
Nec finat extrouertere
Me tuo beneplacito
Vniat absque medio,
Conformatq; plenisimè
Morti tuæ sanctissimæ,
Quantum tibi placabile
Et mihi sit possibile
Nunc antequam de corpore
Animam velis tollere.
Fac mundo totus moriar
Purgatus tecum vniar
Egrediens hinc, gaudia
Mox ducar ad cœlestia, Amen.

FINIS HYMNORVM.

nnn 2 IN-

